

Rabbi Akiva's Sukkah

Dated: 24 May 2026
No copyright is sought.

An online working version is at: <https://sukkah.org>

Introduction

This work approaches the Gemara under two methodological commitments. The first commitment is to give interpretive priority to the Talmud's own language and structure before any Rishon-inference is layered on top. When the Gemara's own words can carry a resolution, that resolution is preferred over an external inference that the Rishonim found necessary within their own framework. This priority is not novel; the Maharshal in his Yam Shel Shlomo, the Sha'agas Aryeh, and the Vilna Gaon are Acharonim known for their willingness to engage the Gemara directly and to advance readings that diverge from the positions of the Rishonim when the Talmud's own words require it. The same priority is invoked here.

The second commitment emerged in the course of working with this sugya, and appears to be built into the design of the Gemara itself — an approach that makes the sugya's architecture intelligible. It is the conviction that a sugya is best read as a sustained argument in which each component reshapes the interpretation of those that precede and prepares the interpretation of those that follow. Each Mishna, Baraisa, halachic dictum, and conspicuous silence is treated as a deliberate structural choice carrying interpretive weight. The proper understanding of any given detail is provisional until the whole has unfolded, and the whole is itself clarified and revised by each new detail. On this approach, a reading of Mishna 2a is not complete until the masechet has reframed the categories within which 2a operates; a reading of Rava's עושה דירתו דירת עראי is not complete without עד כאן לא קאמרי רבנן on 3b revealing that the עראי category operates on the dimension of length and width as well as on the dimension of height. The reader who follows the analysis sequentially will find that the earliest readings of the Mishna and of the three Amoraim on 2a are not the final readings. They are revised as the Gemara introduces each new element across 2b, 3a, and 3b. This is not a deficiency in the analysis — it is the stitchwork by which the Gemara reveals the front of its tapestry.

Table of Contents

The Gemara

Masechet Sukkah daf 2a through 3b.	10
---	----

Questions and Answers on Masechet Sukkah

1. What is the overall structural approach of the Gemara in seeking to understand the individual statements of Masechet Sukkah, Mishna 2a?	17
2. What is being taught by the Gemara when it begins by asking what is unique about a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos compared to a mavoi whose korah is higher than 20 amos?	18
3. What is the definition of a דירת עראי?	21
4. Does Rabbi Yehuda allow a sukkah to be built at 20 amos or less in height?	26
5. Rabbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a דירת קבע, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built at 20 amos or lower in height?	28
6. Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4×4 amos rather than 4×4 amos and less?	31

7. In the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah argue over a matter of length on 2b, but what is the source of their dispute?	33
8. Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?	36
9. If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah disagrees with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?	37
10. Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?	39
11. What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?	40
12. Why is there no transition from Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah on 3a to Rav Shmuel bar Yitzchak stating the halacha of a minimum size sukkah?	41
13. What is the meaning and significance of Rav Nachman bar Yitzchak's challenge to Rav Shmuel bar Yitzchak?	44
14. How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?	45
15. What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?	47

16. Since the Gemara proves that Beis Shammai and Beis Hillel do argue in a small sukkah over a דאורייתא, and not like Rav Nachman bar Yitzchak suggested over a דרבנן, what then is the driving essence of Beis Shammai and Beis Hillel's argument in a large sukkah at the conclusion of the Gemara's discussion on 3a?
 49
17. After discussing the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, why does the Gemara ask the reader on 3a to identify the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos?
 51
18. What are the logical consequences of the Gemara revealing on 3b that the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel as described on 3a, when the Gemara interprets the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos according to the Rabbanan's perspective?
 54

A Preemptive Reply

19. How should we understand the solution offered by the תוספות רי"ד and ריטבא who conceptualize Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?
 60
20. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?
 65
21. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי permit a sukkah to be built above 20 amos, why does the Gemara state on 4a that a sukkah whose s'chach provides shade from above 20 amos is invalid?
 66

22. If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rebbi Yehuda regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?
..... 67
23. If the Elders who visited Queen Helene permit a sukkah to be above 20 amos when less than 4x4 amos in length, why does the Tanna Kamma of the Mishna 2a state categorically that a sukkah above 20 amos is invalid?
..... 70
- (פשוט)**

The Gemara

The following pages present the text of Masechet Sukkah daf 2a through 3b. This is the passage upon which the d'var Torah is primarily built. The reader is encouraged to study this sugya carefully before proceeding, as each question and answer in Chapter 1 follows the order and language of the Gemara as it appears here for convenience.

Questions and Answers on Masechet Sukkah

The Gemara's analysis of the גי'שא of Mishna 2a unfolds as a single sustained argument from Sukkah 2a through 4b. What appears at first glance to be a series of discrete topics — the comparison to a mavoi, the three Amoraic sources for the 20 amos height limitation, the dicta in the name of Rav, Queen Helene's sukkah, the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, and the Baraisa regarding houses — is in truth one continuous thread of reasoning. The Gemara is methodically building toward a complete understanding of how the dimensions of height, length, and width determine whether a sukkah is a דירת עראי or a דירת קבע, and how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי in the face of Rabbi Yehuda's proof from Queen Helene's sukkah. The following questions and answers trace this thread from beginning to end, following the order in which the Gemara itself presents its reasoning.

What is being taught by the Gemara when it begins by asking what is unique about a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos compared to a mavoi whose korah is higher than 20 amos?

In quoting **only the רישא** of the Mishna in Eruvin 2a, the Gemara asks two different questions on Sukkah 2a: מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה. ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא. Why is one question insufficient that the Gemara needed to ask both of these questions?

עין מטעמא
גרי מטעמא

א מ"י פ"ד מהלכות סוכה הלכה א' סוג ע"ן חג מושב א"ת סי' תל"ג סעיף א' :

ב ב"מ"י ס"ט טע"ט ס"ט סעיף א' :

[כך נדחלו סי' א"ח ע"ד דליתא לקמן לו. מנדלו הוסיפו וכו' סו"ט סו"ט למ"י דמסיק לקמן לגבי עולם חג דא"ת]

ג נ"מ ט"ז הלכה ב' סו"ט סעיף א' ח"ת סי' תל"ג סעיף ב' :

ד ר' מ"י ט"ז הלכה ב' סי' תל"ג סעיף א' :

ה ה"מ ט"ז הלכות ע"א ע"ד דמסיק לקמן ח"ת סי' תל"ג סעיף ב' :

[ג"ל לעולה מעשרים עשרים]

ו מ"י ט"ז הלכה ב' סוכה הלכה ב' סו"ט ע"ן חג מושב א"ת סי' תל"ג סעיף א' :

[ג"ל דמסיק לקמן וכו' ע"ן חג מושב א"ת סי' תל"ג סעיף ב']

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה - רבי יהודה מכשיר • בגמרא תפרש פלוגתייהו : ושאינה גבוהה עשרה • בגמרא מפרש טעמא : שלש דפנות • מני בגמרא יליף לה : ושחממה מרובה מלחמה - המועט בטל כדוכ ודאי הוא כמי שאיט ועל שם הסך קרויה סוכה : **גב' מבוי** שהוא גבוה • מבוי שהוא סתום משלש חזרה אור לרדן וראשו פתוח לרשות הרבים והלכות פחותות לו ויואלות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חליות ואסרו חכמים להאיר מרשותו לרשות חבירו בלא עירוב שהלכות כל אחת רשות לעולם והמבוי רשות לטול והלכות בו עירוב להשקה כל החליות צפה או בין ולהניח השיטוף בלחות מן החליות ולפי שאין לו מחילה רביעית וקרוי הוא להיות דומה לרשות הרבים הלכות הכר בראשו פתוח לרשות הרבים או לרשות קרקע או קורה מותר לטול ואם גבוה הקורה מעשרים אמה : ימעט • יספול : איט לרין - והסם מפרש טעמא : סוכה מדאורייתא • דעשרים אמה דילה ילפינן מדאורייתא וקודם ששנית המעשה נאמרה שיעורה מסתי : הני פסולה - שייך למיתני בה לשון פסול כלומר לא נעשית כחורה והלכה : מבוי - דטליה מדרבנן מדאורייתא סגי ליה בשלש מחילות ואיט לרין לקורה זו אלא מדרבנן : הני תקנתא • דלא שייך למיתני בה לשון פסול דמאן ויקרא רבה דאמר קרא ל"מעטן ידעו דרווחכם כי

סוכה **השי"ם**

[קמן ז']
סיונין ג'
[ג"ל ע"א]
[קמן כב']
סיונין ג'
[קמן ז']
סיונין ג'

In response to the first question the Gemara states that the uniqueness of a סוכה whose s'chach is higher than 20 amos is that it violates a Torah law and makes the entire sukkah structure invalid. Rashi explains regarding a מבוי whose korah is higher than 20 amos, that it would be improper to use the language of פסולה because while it violates a Rabbinic requirement it does not invalidate the entire mavoi structure. Therefore, a סוכה is unique because a **דאורייתא** because it is a **פסולה** because it is a **דאורייתא**.

After accepting the uniqueness of a sukkah which allows us to state פסולה, the Gemara then proceeds to address the second question regarding the uniqueness of a מבוּי that allows us to **exclusively state a תקנתא**. The Gemara does this by way of first suggesting that perhaps a מבוּי is not unique because a person could state a תקנתא for a דאורייתא and say in regard to a sukkah ימעט if the sukkah's s'chach is higher than 20 amos, as the Gemara states: ואיבעית אימא בדאורייתא נמי תני תקנתא.

However, the Gemara explains that even though in general a תקנתא could be given for a דאורייתא, in the specific case of a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos, there are numerous details regarding **the lowering of the s'chach** of a sukkah that prevents a person from simply stating ימעט as a remedy, מיהו סוכה דנפישו מילתה. Therefore, the answer to the second question is that a mavoi is unique from a sukkah in that it can exclusively state a תקנתא regarding its korah which is over 20 amos, because the details involved are not numerous, מבוּי דלא נפיש מיליה. Consequently, the korah simply needs to be lowered, ימעט. **This cannot be stated by a sukkah because the details for lowering s'chach are numerous.**

In order to explain how and why the details for lowering s'chach are numerous, the Gemara proceeds with providing the necessary context by first listing the three opinions of the Amoraim regarding the possible sources for 20 amos height limitation of a sukkah. Then it highlights multiple corresponding dicta in the name of Rav on 2b, each of which would consequently impact the requirements for lowering s'chach in different ways. For instance, R' Yoshiyah said in the name of Rav, that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is where the walls do not reach the s'chach. Therefore, according to this opinion a sukkah above twenty amos whose walls reach the s'chach is not פסול and it need not be lowered at all. Whereas a sukkah whose walls do not reach the s'chach must be lowered to 20 amos or below. However, according to Rav Huna in the name of Rav, the dispute is at exactly 4×4 amos, which establishes a required shade ratio of 1:5 (length to height). Therefore, if the sukkah is 5×5 amos and the s'chach is at 26 amos in height, it needs to be lowered only 1 amah and not necessarily to 20 amos. In addition, according to this opinion a sukkah of 3×3 amos that is over 20 amos in height, even if it were lowered to 16 amos it would still be פסול. Next, according to Rav Chanan bar Rabbah the dispute is at ראשו ורובו ושולחנו. And as it shall be explained further below, if the sukkah is exactly ראשו ורובו ושולחנו then the sukkah must be lowered to 20 amos or below. However, if the sukkah were larger than ראשו ורובו ושולחנו, depending on its length and width it may or may not need to be lowered.

In addition to understanding the structure and logical flow of the Gemara in this straightforward manner, a proof for this approach to the Gemara can be found in the words of Chazal who stated on 2a, מיהו סוכה דנפישו מיליה. Do not read דנפישו מילתה. Chazal precisely indicated the intent of their words by using the masculine form to ensure that the reader understood that the entire conversation was specifically regarding the numerous

laws for lowering the s'chach (סכך) of a sukkah and not about the entire sukkah (סוכה) structure in general. Therefore, the Gemara is only analyzing the רישא of Mishna 2a for the singular purpose of understanding the limitations and calculations of the height of s'chach from the floor of a sukkah.

סוכה
השי"ס

סוכה פרק ראשון סוכה

עין סיני
ניר מצודה

סוכה - ורבי יהודה מכשיר - בגמרא מפרש פלוגתייהו : ושאניה גבוהה עשרה - בגמרא מפרש מעמא : שלש דפסת - נמי בגמרא יליף להו : ושמחה מרובה מלמחה - המועט בטל צרוב והרי הוא כמי שאיט ועל סם הסכך קרויה סוכה : **גמ'** מנבי סהוא גבוה - מנבי סהוא סהים מלג תורה אור

לדין ורלשו פתוח לרשות הרבים ומצירות פתוחות לו ויולאות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני תצירות ואסרו חכמים להניח מרשותו לרשות חבירו בלא עירוב שהצירות כל אחת רשות לעלמה והמנבי רשות לסלן והצירות בו שיתוף להשתתף כל הצירות צפת או ציין ולהניח השיתוף בלחם מן הצירות ולפי שאין לו מחילה רביעית קרוב הוא להיות חמה לרשות הרבים הצריכו הכר ברלשו הפתוח לרשות הרבים או לתי וקוף או קרה מפותל לסתול ואם גבוה הקרה מעשרים אמה : ימעט - ישפיל : איט לרץ - והאם מפרש מעמא : סוכה מדאורייתא - דעשרים אמה דילה ילפינן מדאורייתא וקודם שגשית המשנה תלמדה שישורה משני : תני פסולה - שייך למיחני בה לשון פסול כלומר לא נעשית כחורה ונהלפה : מנבי - דטילה מדרבנן מדאורייתא סגי ליה בשלג מחילות ואיט לרץ לקריה זו אלא מדרבנן : תני תקנתא - דלא שייך למיחני בה לשון פסול דמאן ויקא רבה דיאמר קרא ל'מען ידעו דורוחיכם כי

סוכה - מאי טעם נבי סוכה דתני פסולה ומאי טעם נבי מנבי דתני תקנתא - והא דלא פריך מנבי טעם נבי דהם דתני פסולה ותקנתא דתקן בפרק לילב הגזול [לקמן דף לז:] או שהיו ענביו מרובין מעלו פסול ואם מיעטין כשר דלא פריך אלא מסוכה ומנבי עדיין שיה לענין גבוה ושניה לשון משנתו ועוד דגבי הכס אלטרך למיחני תקנתא דס"ד אמרנא כיון "דגדולו בפסול תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא הני פסולה - דאי הוה תני ימעט חיישינן דילמא טעי אריש לומר ימעט לכהחילה ודיעבד כשרה ודקיק בלשט דלמא אחי לירי איסורא דאורייתא ותני פסולה אפי"ג דלא הוי לישנא מעליא כמו ימעט אבל במנבי דרבנן לא חיים והנא ימעט סהוא לשינא מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף נ"א) שעקם הכסוב כמה אזהרות שלא להוליח דבר מגובה מנבי ובקונטרס לא פירש כן אי נמי יש לומר דלשון ימעט משמע חומרא דרבנן בעלמא ופסולה משמע דאורייתא ובפרק במה מדליקין (בבב דף כ"ג) דאמרין נר חטטה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמנבי אגב דתקן כסוכה נקט נמי גבי נר חטטה פסולה אי"ל וי הוה תני ימעט הוה משמע כמות שהיתה מדלקת וישפלה ויה איט למאן דאמר הדלקה עשה מעלה ואפי"ל למיד הגחה עשה מעלה חיישינן דהרואה

א א מ"י פ"ד מלכות סוכה הלאה א סוכן חמ חובשים ח"ה פי' חולג סוכך ח :

ב ב מ"י סס עשרים סס סוכך ח :

[א] דגדולו פי' אגח פ"ד דלמא לקמן נ"ג מנדלי האפסול וכו' סוכות סוכים למחי' דמסוק לקמן [ג] לפולס כתר דלאגדן

ג ג מ"י סס הלאה ג סוכן סס עשרים א"ח סוכן חול סוכך ג :

ד ד מ"י סס פ"ד סוכה יס ובהא סס סוכ"ס א"ח ס"י הולג סוכך ח :

ה ה מ"י ס"ז מלכות ענה הלאה יד סוכן עשין דרבנן א עשרים א"ח ס"י סס סוכך ח :

[ג] למעלה מעשרים פי'

ו ו מ"י פ"ז חולג סוכה הלאה ב סוכן ח חולג סוכך ח :

[ג] דנפישת מיליה וג"ל נפירוסין ב'

Further proof that this was not a grammatical mistake — and that the Gemara intentionally used the masculine form to signal that its use of the word סוכה in discussing the רישא refers specifically to the סכך — can be found in the statements of the three Amoraim that immediately follow. In each case, the word סוכה can only be understood as referring to the סכך. Take, for example, Rabbi Zeira's statement: 'Up to 20 amos, a person sits in the shade of the sukkah; higher than 20 amos, a person sits in the shade of the walls.' Here, the 'shade of the sukkah' is clearly contrasted with the shade of the walls — demonstrating that סוכה in this context means the סכך specifically.

(End.)

What is the definition of a דירת עראי?

Rava states that temporariness is not determined by the materials used to construct a sukkah. Rather, temporariness is determined by an abstract dimensional range. Any sukkah constructed up to 20 amos in height is a דירת עראי.

פסולה לקיימה לן (פסחים דף ג:) ישנה אדם לתלמודו דרך קרה: מצינו לא נטיש מיליה - בלחמה משנה: למען ידעו - עשה סוכה שישיבה יוכרת לך דהכיב ידעו כי בסוכות השבתי ליהוה לישב הכי דריש ליה ואמ"ל דאין יולא מדי פשוטו דהיקף עניו כבוד מיהו דרשין ליה לרדסה: דלא שלטא בה עינא - שאיט רואה את הסך וסוכה היינו סך גשמה: וסוכה תהיה ללן: משמע אין סך אלף העשוי ללן: אלא בלל דפנות - שהללן מנישין ליה לזה מתוך גובהן של דפנות ואין לרדך סך ולקמן מוקי פלוגתייהו לר' זירא בשאין בה אלא ארבע על ארבע דקים ליה לרבען דבבאי שימורא יוכא לל סך אלא לל על דפנות: עשהרות קריטס - שני הרים גדולים והשפלה ביניהם ומתוך גובה ההרים אין תמה וירחם שם בשפלה: דל דפנות יוכא לל סוכה - שחמה בלה מחמתו נמלא שמה בעל: שבעה ימים - סוכה של שבעה זמן לא דהיינו עראי ודייה במחלות קלות: למעלה מעשרים - צריך לעשות יסודותיה ומחלותיה קטועין שלא הפול: עד עשרים אמה דאדם עושה פ' - שפיר דמי ודואי יש בכלל קבע עראי והכי עשה כחורה ועל כרחיך לא הקפידה חזרה על העראי אלא לשם שימור לחת לך שימור בטובה שתהא יכולה לעמוד ע"י יסודות עראי: מנדח' וסוכה תהיה ללן הא חכמי' נמי מורס וממטר ויבשני נמי שלא ירדו גשמים לחמה אלא חזי משום דנענין סוכה עראי וח"כ יאה ליה קבע: כרבי

דלא הוי סוכה א"ל החם דל עשהרות קריטס איכא צל סוכה הבא דל דפנות ליכא צל סוכה ורבא אמר מהבא ב' בסוכות תשבו שבועת ימים' אמרה חזרה כל שבועת הימים צא מדירת קבע וישב בדירת עראי עד עשרים אמה אדם עושה דירתו עראי למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירתו דירת עראי אלא דירת קבע א"ל אבי אלא מעתה עושה מרדנות של ברזל וסיבך על גבן הכי נמי דלא הוי סוכה א"ל הכי קאמינא לך עד כ' אמה דאדם עושה דירתו דירת עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק למעלה מב' אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק בולדו

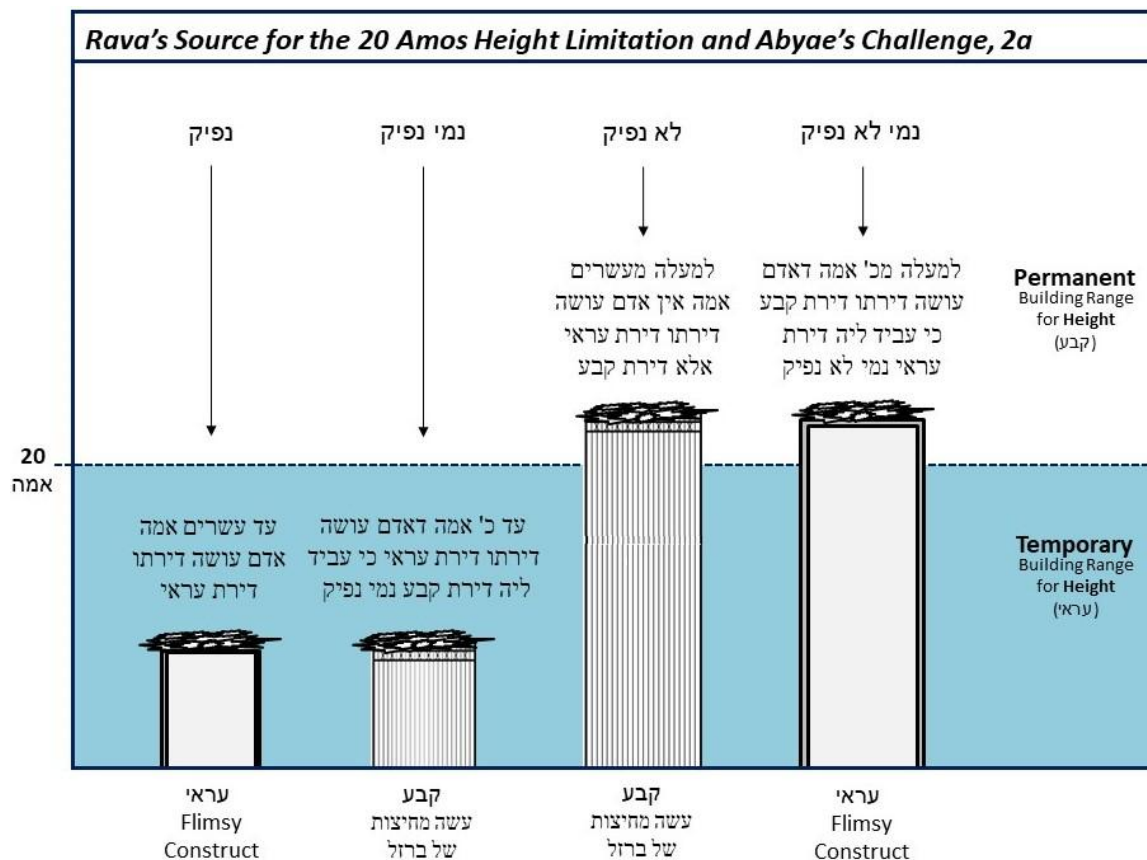
ולכ"י סיבה תני פסולת ליהני נמי בני סוכה ימנעו וימנעו פסולת שפסולתה כ"ג ב ה סדראויהא ונפשי פולתא תני פסולת' מביי שרזא פירכנן כ"י ובאי לביא מ"ן כי לגבה פסל כסוכה' רבא אמר פולא פסלן יריע וירדויהם כי בסוכות ויפסקת את בני ישראל כל סוכה שארעה וירועה דהאי סוכה דפסולת ויא איה סוכה' ולפסקת פ"י אבה אין איהם יודע שרד סוכת דלא שפלא ביה עינא לסיבך פסולה ו' וירא אמר *בבלי דפנות דרתי אביי א"ל פסולת פסקו שאין דהינתן וירעת כגון עשהרות קריטס אם יעשה בצורתו פסקו סוכה אינה סוכה פסקו שאין דעם צל פסולתה, ויש חזק דל עשהרות קריטס והאנשים החתוב ונבוא צל פסולת' איכא א"ל דהינתן פסקו איה רחוק פיה הפסקו שיהא חתה חסך כי הוא כחיל, רבא אמר ברכתי כסכות חסכו סכנת ימים ו' ימים לבני' ש"ס דירת עראי כגון' ולפסקת פ"י אבה אין דירת קבע הוא וירעת דירת עראי לסיבך פסולת - דהאי יריעת דרכיה בה קרא ליה רייעה לטאן דחייב דחייב שימור סוכתו בית ירושתו וירשבו בימה והגו סוכתו שאלין' סגן' מה עיקרן לן אבותיהם מפשה זריאת מצרים' ו' וירא סוכת ליטוח תהשת ראי' כלומר ישיבה ישראל בשלה בלי שווי או אצילו סוכתו כסכות שאין שם אל חזקתו ולא עיר ואין דחששין אלא לחשן או לרוב פשו ושבת לל ולשכנה דיי ולא לרוב סכנה דין סוכה של פסולת' ו' וירא או חבי ליטובת רוסה כלשון כימי כלימך דבר משכנה והמספידו פן תחשש ופן תחשך אמאי כתיב בלשון סוכה ללמדך כי גם סוכה של פסולת (בענין) זו היא פסולת (כרבה) [כרבה] נמי לא אמרי' מסום קריסא רבויי כ' הא דאמר ר' יוחנן רב פחמיסק ח"ק רמתי' ו' וירעה כשאין * (גמלא דחבר ו"ל חמשים סוכה דלפסקת מב') אינו יושב בלל סוכה אלא בלל דפנות * (גמלא ו"לן כהה א"ל חשיב הכשנת תחיל' לל סכך כמקום אחר וס' ו')

ויש לומר דהא מפרש התם טעמא משום דסוכה דביחיד קא הוי לא קא מנדח וימנע דמישהתקיל מלתתת טובי הסך הגמגם לתוך עשרים וקיימא טולה למעלה מעשרים ודכינא נמי דמשני סוכה דלחרייקא לחמורו פה רבנן מ"מ משמע דמחרייקא פסולת: כ"י עביד ליה דירה קבע שפיר דמי - דאמ"ל דיש לפרש ק"ה כדירה שאינה ראויה אלא לשבעה למעשה קבע משמע ליה קרא דחלף לשימורא לאחריי לך מת גובהה בלי בטובה שאפשר לעשות עראי וח"כ ויפון דלא מיישגין אלא שהיא ראויה לעשותה עראי וח"כ שטובה חזקה קבע ח"כ אחרי חמ"ה (הענין דף ג.) גשמים סימן קללה בתו והלא יוכל לקבוע הגשמים בחסמיהם שלא ירדו גשמים משום גזרת תקרה כי היכי דחזר לקמן בפירוקן (דף יד.) גבי פלוגתא דר"מ ורבי יהודה דמסבין כנסרין דא מוכרת בהו אחי למימר מה לי לסכך בזה מה לי לישב תחת תקרה ביהו וביהו ודאי פסול מדחרייקת' דסוכה חמור רחמנא ולא כיון של כל ימות השנה מ"מ כיון דלא חסור אלא מדרבנן לא שייכא למימר שהגשמים סימן קללה וי"ל דהיינו דלא חיישין בדפנות אף עביד ליה קבע מ"מ כסככה שעיקר הסוכה על שם הסכך לא מיהתכשרה עד דעביד ליה עראי ומח"כ נמי יתחא לרבי וירא דר"ש מדיחתי' וסוכה תהיה ללן הא חכמי' נמי מורס וממטר ויבשני נמי שלא ירדו גשמים לחמה אלא חזי משום דנענין סוכה עראי וח"כ יאה ליה קבע: כרבי

And, even if a person builds his sukkah out of temporary materials or in a temporary fashion above 20 amos he does not fulfill his obligation because his sukkah would occupy a dimension above 20 amos, as Rava restates and clarifies this point to Abaye on 2a: **הכי קאמינא לך** עד כ' אמה דאדם עושה דירתו עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק למעלה מב' אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק.

The literal meaning of Rava's words are that a person could build a materially weak or poorly fastened "seven-day" sukkah above 20 amos that would prove to only last temporarily (see the Bach §633). As such, Rava informs us that a sukkah's material

makeup or lack of sturdiness in construction does not matter at all. If a דירת עראי occupies the abstract dimension of קבע above 20 amos, it would actually be a דירת קבע and not as Abaye would have thought, a דירת עראי. Therefore, a materially weak or loosely constructed sukkah above 20 amos is invalid. Just as conversely a sukkah made with ברזל is actually a דירת עראי and not a דירת קבע when it occupies the dimensional space of 20 amos or less.

And even though Rashi departs from the plain sense of Rava's words and understands differently than the Bach in stating that it is impossible to build a דירת עראי above 20 amos due to a connection to its material construct, he still concludes in his commentary on Gemara 2b that Rabbah and Rebbi Zeira did not agree with Rava's source for the 20 amos height limitation of a sukkah because they did not want to learn out from the words שבעת ימים an abstract measurement regarding the concept of temporariness and permanent. Instead, they felt that if the words שבעת ימים could be interpreted to mean that a sukkah should be built in some sort of temporary fashion, it would have to be understood as Abaye did in the terms of the material construct of the sukkah.

סוכה פרק ראשון סוכה

סמות השם

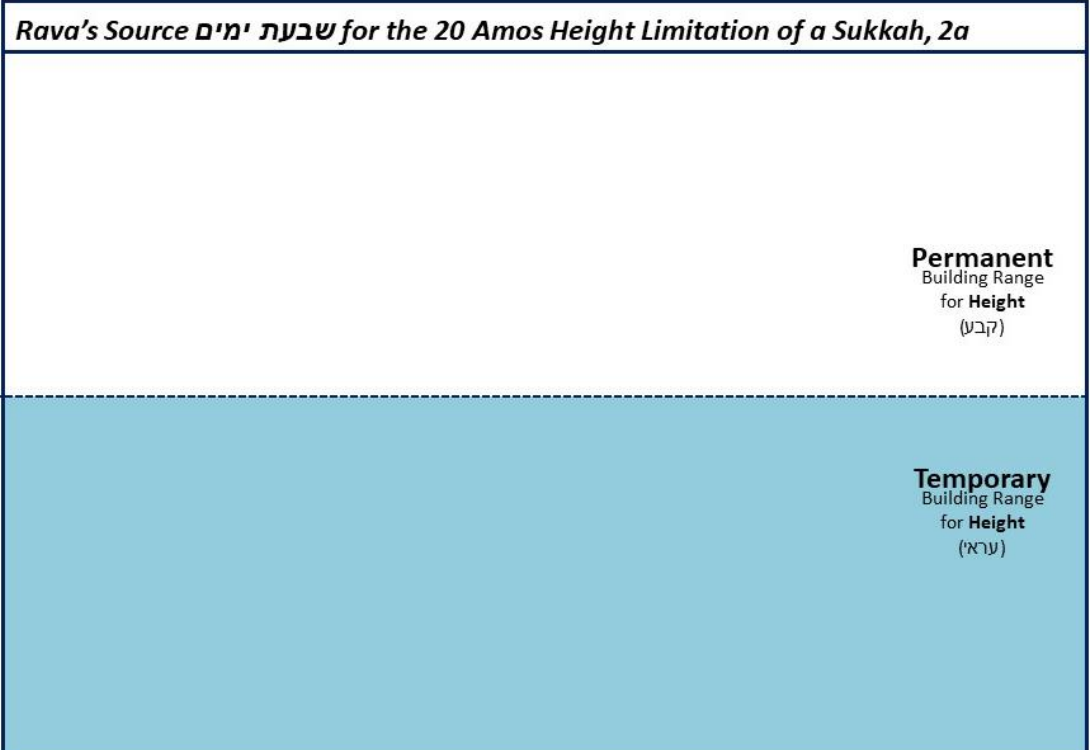
טלה - הגך אמוראי : כרבה לא אמרי - דילין מלמטן ידשו : סאח - לאו בידיעה דשיבת סוכה קא אמר אלל בדישע חרות הבאין היקף סוכה מניי כבוד הכנסה לחיבת : לימות המשית - אותם סוכות יהו ללל לשונג ולמסאור אבל סוכה מטה אינה ללל : סרפי - דאן עס סוכה אלל העשויה ללל דהיא דימות המשית משום דעשויה ללל קרויה סוכה : משום קשיא דאבי - דעשה מחיטת של כרזל ושיטיל לא משמע להו האילן וקרא לאו חוקא ערף נקט לא ילפינ מיניה שישראל : כמאן - מהגך אמוראי דלעיל אולל כך ס' : מחלקת - דרי יהודה ורבנן : משלט שלטא - ביה עינא - דרך דפנות

כרבי יורא לא אמרי - הא דלא קאמר משום קשיא דאבי כדקאמר על רבא משום דרבי זירא שני לאביי שפיר : **וכיון** דדפנת מנישע לסך משלט שלטא ביה עינא - ולא דמי לגר חטכה וקורה מטי דלא משיב היכר למעלה מעשרים אפי"פ שהקורה על גבי כתלים דהתם קורה פסח לא שליט בה עינא כעז כסוכה דרחה סוכא : **יש** כה יותר מלרבע אמות אפילו למעלה מעשרים כשירה - לכסוף מסיק דרב האנא סבר מרשא ורובו ושלטא עד ד' אמות פלגי יותר מד' אמות כשירה וחימה וכו נקשר ברחבה משה יתר מד' אמות אם היכה גבוה מעשרים

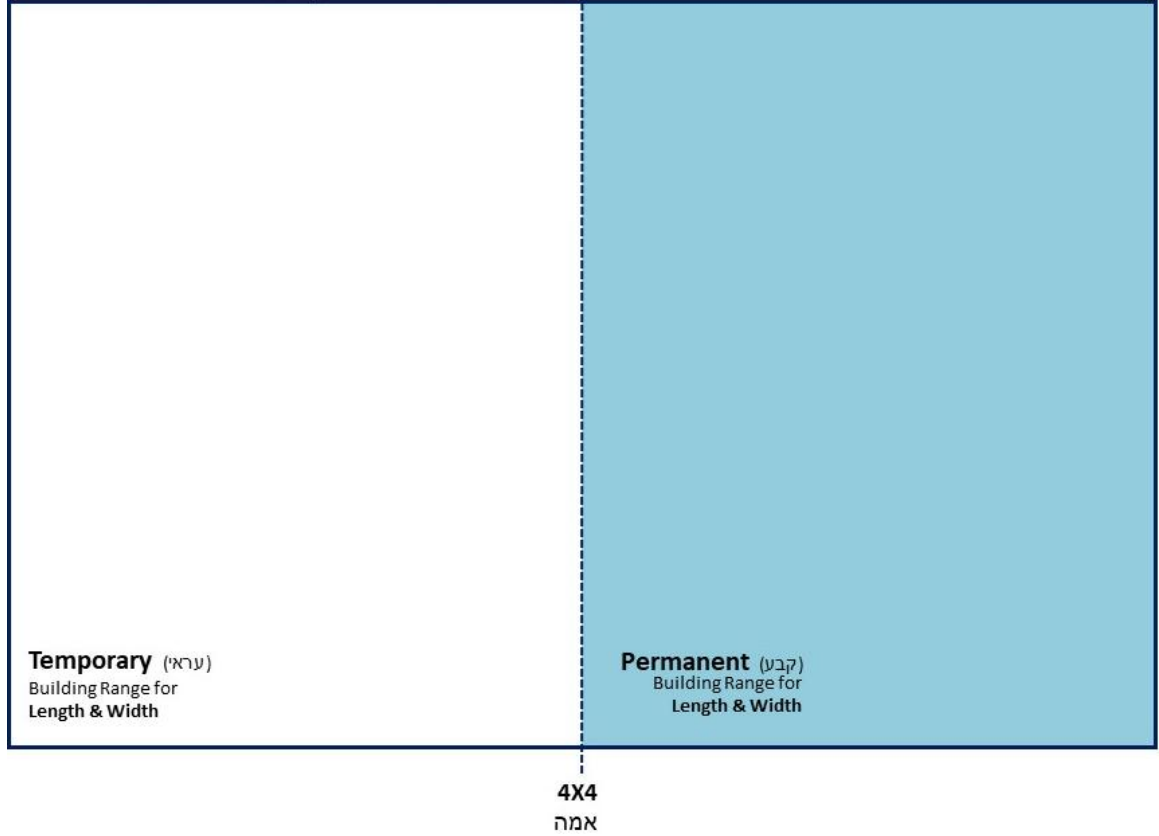
דגוה סוכות לכך אלא העשר רוסן שנים או יותר תחת הסכך חשוד ונחייב כלא יתכן כיו שיחא חשירי נכנס בו אכל אם בניית לכך אמר אפי' למעלה מכ' אמו(כסות)כרבה היא אמר משום דרחה היא וקיי"ל כרבה דהיא"ל כל רוב (הנא)נכיר סליה רוב דאמר רב והנא משטת דרב מחלקת כמאן בה אלא ד' על ר' אבית כ"י - הא רבא רב נתן משטת רב מחלקת כמאנה מחוקת אלא ר' א ש ר ורבו ושלטא וכו

כולדו כרבה לא אמרי התוא ידיעה לדורות היא כרבי וירא נמו לא אמרי הדנא לימות המשיח הוא דכתיב ור' וירא איב לימא קרא ודעפה תהיה לצל יומם ומאי וסוכה תהיה לצל יומם שמעת כזנה תרתו כרבה נמו לא אמרי משום קשיא דאביי כמאן אולא הא דאמר ר' יאשיה אמר רב בחלקת בשאין

Another proof that the definition of a דירת עראי is not determined by the materials used but is an abstract range determined as 20 amos or less can be learned from Gemara 7b where Rebbi Yehuda is listed as one of eight Tannaim that hold that a sukkah is a דירת קבע on the basis that he validates a sukkah above 20 amos in height. From this we find a proof for Rava's understanding that a sukkah which is built at 20 amos or lower in height is in the dimensional range of what is considered a דירת עראי.

Rebbe's Opinion of קבע and עראי on 7b from תשובו referenced on 28b

Furthermore, we find that on the basis of an abstract measurement of 4×4 amos, the Baraisa on 3b regarding the laws of houses determines whether a house is a דירת קבע or a דירת עראי.

סוכה פרק ראשון סוכה

עין משפט ונר מצווה 6

די' א' מ'י' ט'א' חללותו עינין סוכה ק"ט סמג טעין ח' קדשים א"ח ס"י ט"ז סוף ג' : טור ב' מ"י' ג' ס' הלכות י" סמג ט"ז סוף ט"ז א"ח ס"י ט"ז סוף ג' : פ"ד ג' מ"י' ג' ס' הלכות י"ח ח' מ"י' ג' ס' סוף ט"ז ס' סוף ג' : י"ח ח' מ"י' ג' ס' סוף ט"ז ס' סוף ג' : י"ח ח' מ"י' ג' ס' סוף ט"ז ס' סוף ג' :

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות. תימה ה"ז בית מ"א עבדוקיה לרי"מ דלמד פרק כ"ד מעברין (פירושין דף מ. וס') טהנין קרפף לזו וקרפף לזו בלא בית ק"י וכן לרבנן אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלמד קרפף אחד לשתייהן אותו קרפף אינו לר"ך בית ואי כשיש יותר ממאה ותרבעים ואחת אמה ושליש אמה בין שתי עירות הוא שיפור ט"ז קרפפות שטכסיו מלמך בית זה ללרפן דקשי' בו ד' חשיב למעט האויר וללרפן ואי לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי כמאן דליחא ואין העירות מתחביות בין לרב הונא בין לחייא בר רב אי"כ לנזמר ואין עושין אותו עיבור לעיר

סוכה פרק ראשון סוכה

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות. תימה ה"ז בית מ"א עבדוקיה לרי"מ דלמד פרק כ"ד מעברין (פירושין דף מ. וס') טהנין קרפף לזו וקרפף לזו בלא בית ק"י וכן לרבנן אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלמד קרפף אחד לשתייהן אותו קרפף אינו לר"ך בית ואי כשיש יותר ממאה ותרבעים ואחת אמה ושליש אמה בין שתי עירות הוא שיפור ט"ז קרפפות שטכסיו מלמך בית זה ללרפן דקשי' בו ד' חשיב למעט האויר וללרפן ואי לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי כמאן דליחא ואין העירות מתחביות בין לרב הונא בין לחייא בר רב אי"כ לנזמר ואין עושין אותו עיבור לעיר

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות ואין האויר חולקין בו לימא רבי היא ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן *התם אלא לענין סוכה דדירת עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע היא אפי' רבנן מודו דאי אית ביה ד' אמות על ד' אמות דיידי ביה אינשי : אמר מר פפור מן המוזהר וכן המעטה ואין מטמא בנגעים ואינו נחלם

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות. תימה ה"ז בית מ"א עבדוקיה לרי"מ דלמד פרק כ"ד מעברין (פירושין דף מ. וס') טהנין קרפף לזו וקרפף לזו בלא בית ק"י וכן לרבנן אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלמד קרפף אחד לשתייהן אותו קרפף אינו לר"ך בית ואי כשיש יותר ממאה ותרבעים ואחת אמה ושליש אמה בין שתי עירות הוא שיפור ט"ז קרפפות שטכסיו מלמך בית זה ללרפן דקשי' בו ד' חשיב למעט האויר וללרפן ואי לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי כמאן דליחא ואין העירות מתחביות בין לרב הונא בין לחייא בר רב אי"כ לנזמר ואין עושין אותו עיבור לעיר

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות. תימה ה"ז בית מ"א עבדוקיה לרי"מ דלמד פרק כ"ד מעברין (פירושין דף מ. וס') טהנין קרפף לזו וקרפף לזו בלא בית ק"י וכן לרבנן אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלמד קרפף אחד לשתייהן אותו קרפף אינו לר"ך בית ואי כשיש יותר ממאה ותרבעים ואחת אמה ושליש אמה בין שתי עירות הוא שיפור ט"ז קרפפות שטכסיו מלמך בית זה ללרפן דקשי' בו ד' חשיב למעט האויר וללרפן ואי לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי כמאן דליחא ואין העירות מתחביות בין לרב הונא בין לחייא בר רב אי"כ לנזמר ואין עושין אותו עיבור לעיר

(End.)

Does Rabbi Yehuda allow a sukkah to be built at 20 amos or less in height?

Yes, as he agrees with Mishna 2a that states: ושאני גבוהה עשרה טפחים. Therefore, a sukkah that is built 10 tefachim or higher is valid.

עין משפט
ג' מ' פ' צ' ד'

ב

א א מ"י פ"ד מלכות
סוכה הלכה א' סוג
פסוק מ' מושיע א"ח ט"י
הלכה סוף א' :

ב ב מ"י ט' סוף ט"ז
סוף ט' :

ג ג מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ד ד מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ה ה מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ו ו מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ז ז מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ח ח מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

ט ט מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

י י מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז :

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה • ורבי יהודה מכשיר • בגמרא מפרש פלוגתייהו : ושאני גבוהה עשרה טפחים • בגמרא מפרש טעמא : שלש דפתי • נמי בגמרא יליף לה : ושחמיה מרובה מלמיה • המועט בטל כרוב והרי הוא כמי שאיט ועל שם הסכך קרויה סוכה : **ג' מ' פ' צ' ד'** מביי שאל גבוה • מביי שאל סוכה מהלש תורה אור לדון ורלשו פתוח לרשות הרבים והצרות פתוחות לו ויולאות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חצרות ואכרו חכמים להוליא מרשותו לרשות חבירו בלא עירוב שהחצרות כל אחת רשות לעמה והמבי רשות לטול והצרות בו שיתוף להחזקה כל החצרות צפה או ציין ולהניח השימוש בלחם מן החצרות ולפי שאין לו מחילה רביעית וקרוב הוא להיות דומה לרשות הרבים האריבו הכר בראש הפתוח לרשות הרבים או לדי יוקף או קרה מכותל לטול ואם גבוה הקורה מעשרים אמה : ימעט • יספיל : איט לריך • והסם מפרש טעמא : סוכה מדלורייתא •

סוכה • מאי שאל גבי סוכה דתני פסולה ומאי שאל גבי מבוי דתני תקנתא • והא דלא פריך מביי דתני פסולה ותקנתא דתני בפרק לולב הגזול (לקמן דף נ"ג) : או שהיו ענביו מדובין מעליו פסול ואם מיעטן כשר דלא פריך אלא מסוכה ומביי שדינן שיה עובד עובד ושאני לשון משנתו ועוד דגבי הדם אלטרין למיתני תקנתא דס"ד אמנח כיון "דגדולו בפסול תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא הני פסולה • דאי הוה תני ימעט חיישין דילמא טעי אריש לומר ימעט לכהחילה ויעבד כקרה ודקיק בלשון דלמא אתי לדיי אכסורא דאורייתא והני פסולה אמ"ג דלא הוי ליטנא מעליא כמו ימעט אכל במבוי דרבען לא חייש והנא ימעט שאל ליטנא מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף נ"ג) שעקס הכתוב כמה אזהרות שלא להוליא דבר מגונה מפיו ובקונטרס לא פירש כן אי נמי יס לומר דלשון ימעט משמע חומרא דרבעו בעלמא

מסורת
הש"ס

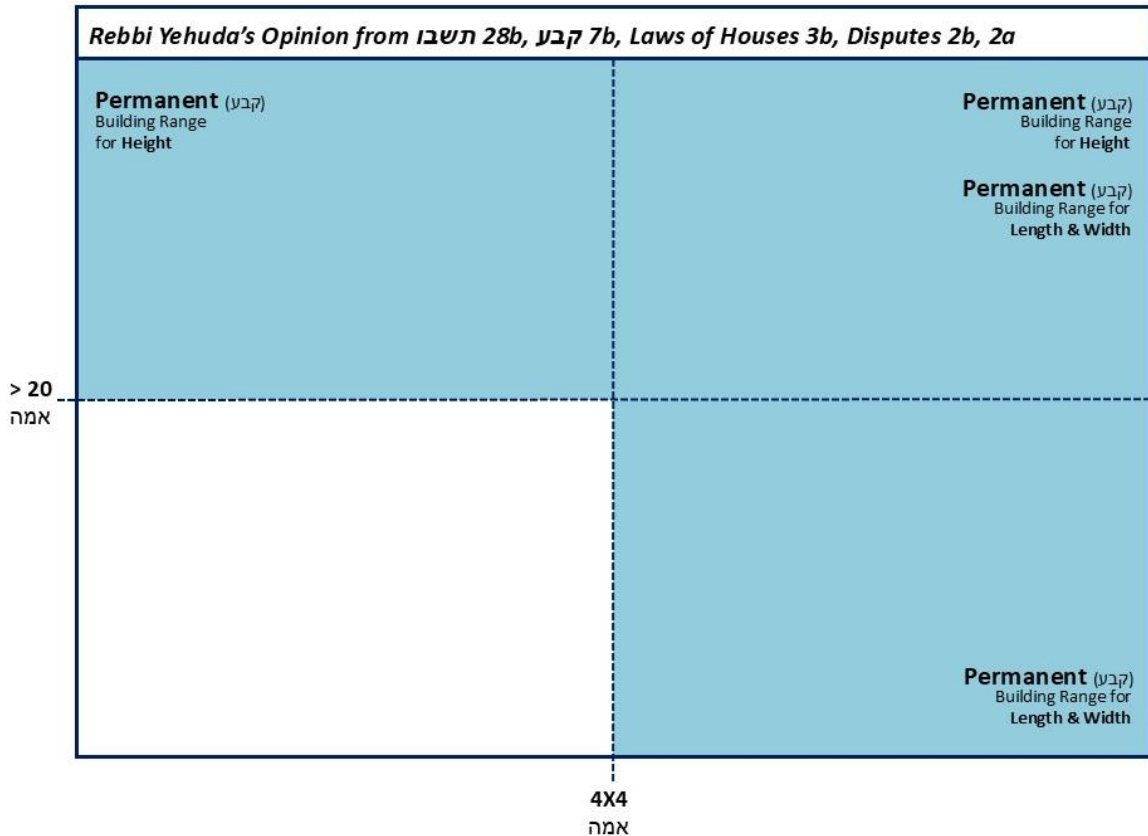
[לקמן יז]
[סוף ג]
[י"ג ט"ז]
[לקמן נ"ג]
[סוף ג]

Also, another proof is where Gemara 23a cites a Baraisa that states: עשאה לבהמה דופן לסוכה: רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר — Regarding this Baraisa, Abaye understands that R' Meir invalidates the use of an animal as a sukkah wall out of concern that it might die, whereas Rabbi Yehuda validates it. The Gemara explains their dispute as where the animal is of average size and its top is within 3 tefachim from the s'chach, which qualifies the sukkah as having the required minimum 10 tefachim in height for a valid sukkah. From here we see that the Gemara understands that Rabbi Yehuda permits a sukkah to be built at 20 amos or lower in height.

Rebbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a דירת קבע, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built at 20 amos or lower in height?

The Gemara on 7b states: אמר אביי רבי ור' יאשיה ורבי יהודה ורבי שמעון ורבן גמליאל ובית שמאי: ורבי אליעזר ואחרים כולהו סבירא להו סוכה דירת קבע בעינן. Each one of the Tannaim listed holds that a sukkah needs a particular aspect of קבע in order for a sukkah to be valid. However, if Rebbi Yehuda simply allows a sukkah to be either above 20 amos in height, where it would be a דירת עראי, or 20 amos or lower where it would be דירת קבע, he would not belong on this list of Tannaim that maintain that a sukkah must be a דירת קבע בעינן.

Therefore, in accordance with the Meiri commenting on Gemara 2a, Rebbi Yehuda's קבע requirement of a sukkah can be satisfied either on the basis of the dimension of height or on the basis of the dimension of length and width. The Meiri grounds Rebbi Yehuda's קבע requirement in the principle of תשבו כעין תדורו (dwell in the sukkah in the manner that you reside in your home). The Meiri then establishes 4×4 amos as the קבע area criterion stating in his explanation of Rebbi Zeira: ולדעת זה אתה למד שכל שהסוכה רחבה יתר מד' אמות על ד' אמות כשרה אף למעלה מעשרים 'למעלה מכ' כשרה מכל צד שאי אפשר לה בלא קבע ולמטה מכ' כשרה כשעשאה בקבע הא שלא בקבע לא. The Meiri then presents the operative dimensional rule for Rebbi Yehuda's קבע below 20 amos, stating: 'למעלה מכ' כשרה מכל צד שאי אפשר לה בלא קבע ולמטה מכ' כשרה כשעשאה בקבע הא שלא בקבע לא. meaning that above 20 amos the sukkah is valid in every case because at that height it cannot exist except as קבע, and below 20 amos the sukkah is valid when made as קבע but not when not made as קבע. Read with the Meiri's own 4×4 קבע area criterion from his explanation of Rebbi Zeira, the requirement that the sukkah be made as קבע below 20 amos resolves to the 4×4 amos area criterion. The Meiri furthermore rejects the alternative interpretation under which Rebbi Yehuda would not require קבע at all, dismissing that reading with the words ואין הדברים נראין, stating “those words are not correct.”

And this approach would be consistent with the Baraisa on 3b that a dwelling is considered to be a דירת קבע if it is 4×4 amos or greater in length and width. Likewise, this is similar to Rebbe's opinion on 7b which defines the קבע of a sukkah solely in the terms of length and width at 4×4 amos or greater. Therefore, the difference between the two Tannaim is that Rebbi Yehuda utilizes height **or length and width** in defining a דירת קבע.

Furthermore, this is consistent with how the Ritva and Ran understand the Gemara's use of the term כולהו סבירא להו, which they understand to mean that each disputant disagrees with his fellow in some aspect of the halacha.

This conclusion is further supported by the fact that Rebbi Yehuda can be seen to dispute R' Shimon's קבע requirement for a fourth wall in that he agrees with Mishna 2a that states: ושאינן לה שלשה דפנות ... פסולה. Therefore, a sukkah that has three walls is valid.

Likewise, Rebbi Yehuda can be shown to oppose Rabban Gamliel's understanding of the קבע requirement of a sukkah in that it cannot be a mobile sukkah, such as one that sits atop a wagon. This is observed in Gemara 23a which states that Rebbi Yehuda's reason for invalidating a sukkah built on the back of an animal is based on the verse that states: הן

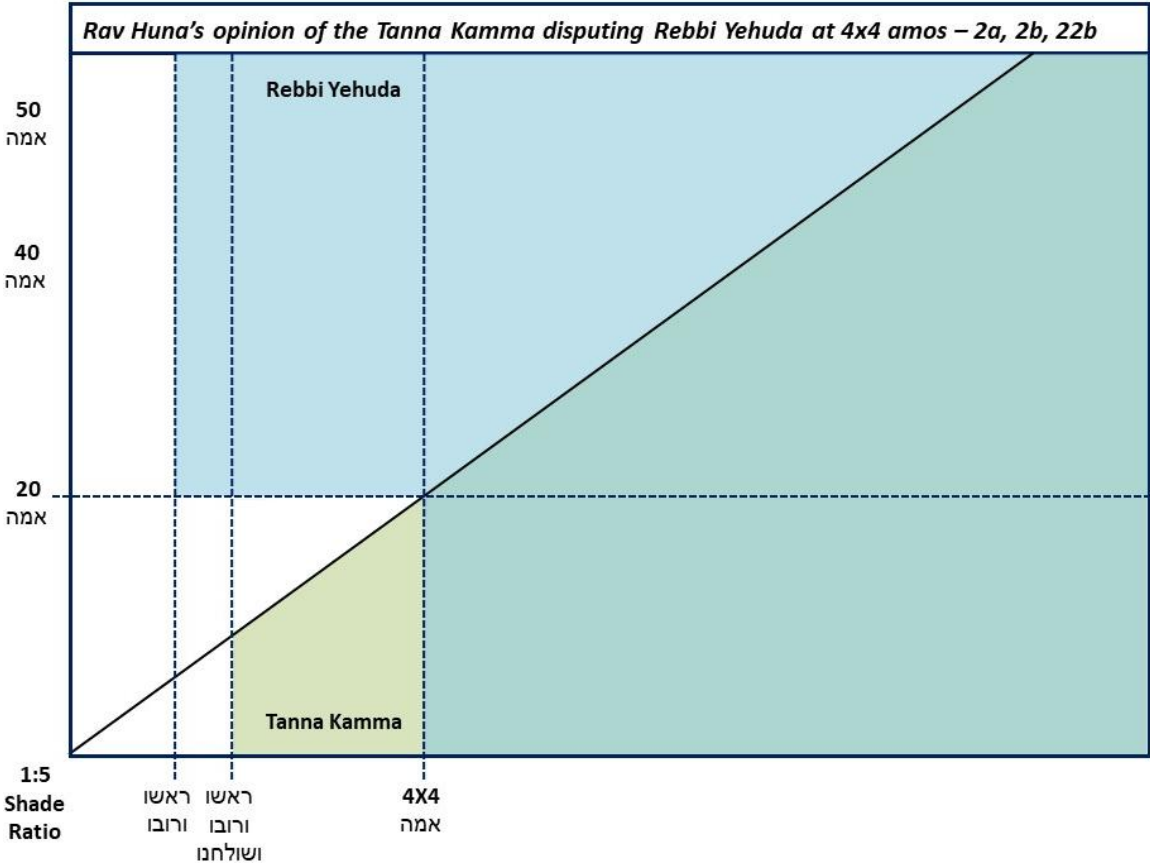
הסוכות תעשה לך שבעת ימים, the festival of Succos you shall make for seven days. Rabbi Yehuda does not invalidate the sukkah because it is a mobile sukkah, rather because a sukkah atop an animal is rabbinically forbidden to be used in such a manner on the day of Yom Tov and consequently cannot be utilized for all seven days. The implication is that the Gemara understands that had it not been for the one day of Yom Tov, Rabbi Yehuda would allow a sukkah to be built on the back of an animal. Therefore, Rabbi Yehuda would permit a sukkah to be built on top of a wagon since its use would not be forbidden on Yom Tov and could be used for all seven days.

Furthermore, while Rabbi Yehuda allows a sukkah to be built at 4×4 amos or greater in length to qualify as a דירת קבע, in accordance with the understanding of the Ritvah and Ran, Rabbi Yehuda disputes Rebbi's absolute minimum requirement of 4×4 amos when he validates a sukkah of less than that measurement. This is clearly seen on 2b where in the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah state that the argument between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is in a sukkah above 20 amos in height which is less than 4×4 amos in length and width.

(End.)

Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4x4 amos rather than 4×4 amos and less?

The reason for this is that a shade ratio of 1:5 (length to height) is a diagonal line reaching 20 amos in height at exactly 4×4 amos. This means that if the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda was stated as being at 4×4 amos **and less** the reader would have thought that if the sukkah was merely 20 amos in height or lower it would be valid according to the opinions of the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda. But this is not the case for either of their opinions.

Regarding the Tanna Kamma's opinion, examples can be found of how a sukkah such as one that is 2×2 amos can be no higher than 10 amos in height and one of 3×3 amos can be no higher than 15 amos in height. And regarding Rabbi Yehuda's opinion of the קבע of a sukkah, Rabbi Yehuda invalidates a temporary sukkah which is built less than 4×4 amos in length and which is at the same time 20 amos or lower in height. Therefore, the dispute must be described as being at **exactly** 4×4 amos. However, both the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda permit a sukkah which is built less than 4×4 amos.

(End.)

In the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah argue over a matter of length on 2b, but what is the source of their dispute?

The Gemara on 22b states that when Mishna 2a says וּשְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָה it means that equal or greater shade of the s'chach must be present at the ground level where a person dwells, otherwise the sukkah is invalid. This is the opinion of all regarding the סִפָּא of Mishna 2a and not a unique requirement of Rabbi Zeira on 2a or Rav Huna on 2b.

<p>מַעֲשֵׂה - לֵארוֹךְ שֶׁאֵין מְהִילָה בְּפִחוֹ מַעֲשֵׂה: הֵאָז וְ חוּ בְּהוֹךְ עֲשָׂרִים - אֲפִילוּ הַעֲלוּיָה אֲמוּסָה לִשְׁפֹת עֲשָׂרִים וְהַתְּחִיבָה לִשְׁפֹת עֲבָרָה קָא סְלֵקָא לְפָנֵי דַּעֲקָר דְּמַשְׁכָּר אֲלֵמָא אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי בְּפִחוֹת מְרוּבָה עֲשָׂרִים: אֲרִיז הֵכִי - כְּלוּמַר חֲוִיָּין דְּקִאֲמַר פִּחוֹת מַג' הוּא וּבְלַבַּד דְּקִהָיִי הֵכִי קִאֲמַר וּבְלַבַּד שֶׁלֹּא הֵאָז עֲלוּיָה ט' : כֵּלָן מִלְּמַעְלָה כֵּלָן מִלְּמַטָּה : הֵאָז דְּדִיִּיקִין כִּי הֲדִי פְּסוּלָה לְמַעְלָה קָאֵי - כְּשֵׁיט בֵּין קָהָה לְקָהָה כְּמֵלָא קָהָה אֲפִילוּ הַיְזוּמָה הַיְזוּמָה לֵאמַר שְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה</p>	<p>אֲבָל שְׁלֹשָׁה כִּיּוֹן דְּלִיּוֹת בֵּיהַ טַפַּח לֹא אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי : וְשִׁצִּילָתָהּ מְרוּבָה מְרוּבָה בְּשֵׁרָה: הֵאָז כִּי הֲדִי פְּסוּלָה וְהוּא תַנּוּ בְּאִירָךְ פּוּרְקִין *וְשִׁחְמַתָּהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָה הֵאָז כִּי הֲדִי כִשְׂרָה לֹא קִשְׂא 'כֵּאֵן מִלְּמַעְלָה כֵּאֵן מִלְּמַטָּה אֲמַר רַב פַּפָּא הֵיִיט דְּאֲמַרִי אִינְשֵׁי כּוּזָא מְלַעִיל כְּאִיסְתְּרָא מִלְּתַרְתָּ : מַעֲוָבָה כְּמִין בֵּית : תִּזִּי יְהַמְעוּבָה כְּכִין בֵּית אַעִיפִי שְׁאִין הַכּוּכְבִים נִרְאִין מְרוּבָה כִשְׂרָה אֵין כּוּכְבֵי הַבַּיִת נִרְאִין מְרוּבָה בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין וּבֵית הַלֵּל מְבַשְׂרִין :</p>	<p>אֲרִיז חֲוִיָּין דְּקִאֲמַר פִּחוֹת מַג' הוּא וּבְלַבַּד דְּקִהָיִי הֵכִי קִאֲמַר וּבְלַבַּד שֶׁלֹּא הֵאָז עֲלוּיָה ט' : כֵּלָן מִלְּמַעְלָה כֵּלָן מִלְּמַטָּה : הֵאָז דְּדִיִּיקִין כִּי הֲדִי פְּסוּלָה לְמַעְלָה קָאֵי - כְּשֵׁיט בֵּין קָהָה לְקָהָה כְּמֵלָא קָהָה אֲפִילוּ הַיְזוּמָה הַיְזוּמָה לֵאמַר שְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה אֲבָל שְׁלֹשָׁה כִּיּוֹן דְּלִיּוֹת בֵּיהַ טַפַּח לֹא אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי : וְשִׁצִּילָתָהּ מְרוּבָה מְרוּבָה בְּשֵׁרָה: הֵאָז כִּי הֲדִי פְּסוּלָה וְהוּא תַנּוּ בְּאִירָךְ פּוּרְקִין *וְשִׁחְמַתָּהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָה הֵאָז כִּי הֲדִי כִשְׂרָה לֹא קִשְׂא 'כֵּאֵן מִלְּמַעְלָה כֵּאֵן מִלְּמַטָּה אֲמַר רַב פַּפָּא הֵיִיט דְּאֲמַרִי אִינְשֵׁי כּוּזָא מְלַעִיל כְּאִיסְתְּרָא מִלְּתַרְתָּ : מַעֲוָבָה כְּמִין בֵּית : תִּזִּי יְהַמְעוּבָה כְּכִין בֵּית אַעִיפִי שְׁאִין הַכּוּכְבִים נִרְאִין מְרוּבָה כִשְׂרָה אֵין כּוּכְבֵי הַבַּיִת נִרְאִין מְרוּבָה בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין וּבֵית הַלֵּל מְבַשְׂרִין :</p>
--	---	---

Therefore, we can deduce that an additional factor involved in the disputes between Rabbi Yehuda and the Tanna Kamma according to Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah, is not that the s'chach must be capable of producing shade at the floor of the sukkah where a person dwells (regarding this everyone agrees), but more specifically regarding the amount of time that the s'chach (and not the walls) must provide protection from the daytime heat in order for the sukkah to be valid, as the Torah states: וּסוּכָה תְהִיָּה לְצִל יוֹמָם מִזְרוּב .

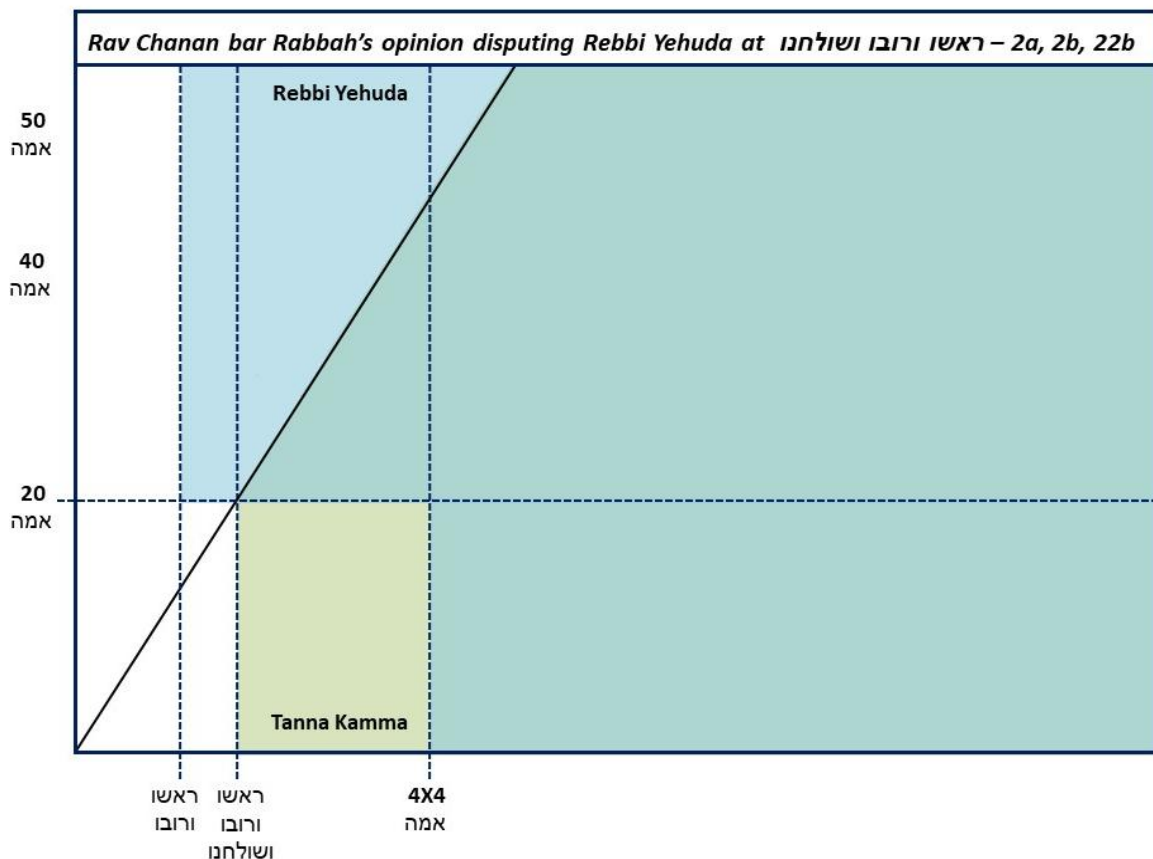
Imagine a person in a very hot desert. He needs protection from the daytime heat. Would a structure with a length to height ratio that provides only 5 minutes of shade at the floor be called a sukkah? Perhaps a legal sukkah must provide one or more hours of shade at the floor of the sukkah where a person dwells to be valid.

The Gemara on 2b explains that the Tanna Kamma of Rav Huna in the name of Rav understands that the source of the 20 amos height limitation of a sukkah is derived **directly** from the requirement that a sukkah must provide a certain amount of protective shade during the daytime heat, which according to him is minimally accomplished with a length to height ratio of 1:5, as the Gemara states: כֵּמָאן כְּרַבִּי זִירָא דְאֲמַר מִשּׁוּם צִל הוּא וְכִיּוֹן דְּרוּיְהָא אִיכָא : צִל סוּכָה .

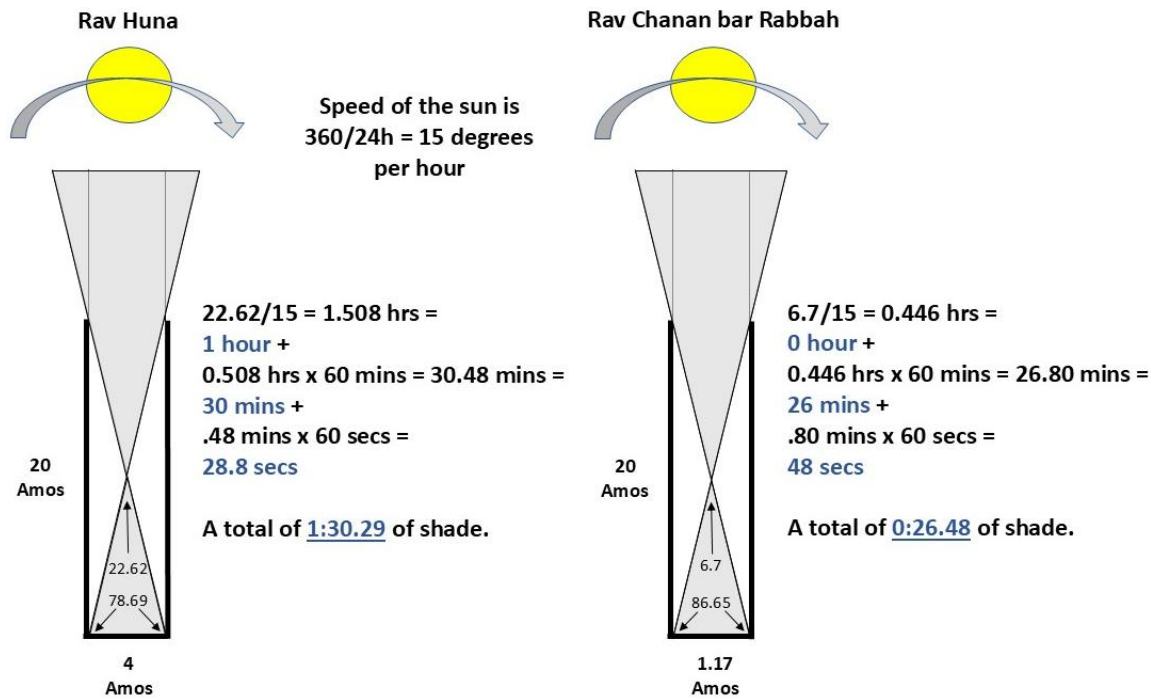
However, Rav Chanan bar Rabbah's opinion also holds that a valid sukkah must provide equal or more shade at the ground level where a person dwells as described in Gemara 22b

and Mishna 2a, but he does not hold that the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the requirement of shade, as does Rav Huna. Rather, the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the law of noticeability (למען ידעו), like Rabbah stated on 2a.

Consequently, this opinion of the Tanna Kamma did not have an answer for what the minimum amount of time is that a sukkah had to provide shade from the daytime heat. Therefore, the Tanna Kamma of Rav Chanan bar Rabbah's opinion utilized the principle of תפשת מרובה לא תפשת מועט תפשת and determined the shade ratio from their understanding of the minimum size sukkah. And since this opinion of the Tanna Kamma holds that a sukkah is valid until 20 amos in height on the basis of למען ידעו and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in regards to its length, it used these factors to define its opinion of what the minimum amount of time is that a legal sukkah must provide shade during the daytime heat.

Therefore, Rav Huna maintained that a valid sukkah required 1 hour and 31 minutes of shade from the s'chach at the floor of the sukkah, while Rav Chanan bar Rabbah maintained that the minimum amount of shade from the s'chach is 27 minutes.

Pythagorean Theorem:

$$a^2 + b^2 = c^2$$

$$20^2 + 4^2 = c^2$$

$$400 + 16 = c^2$$

$$\sqrt{416} = c$$

$$20.396078054371 = c$$

Arcsin Formula:

$$angle = \arcsin\left(\frac{a}{c}\right)$$

$$\arcsin\left(\frac{20}{20.396078054371}\right)$$

$$\arcsin(0.98058067569092)$$

$$= 1.3734 \text{ rad} = 78.69^\circ$$

Angles of a Triangle:

$$a + b + c = 180^\circ$$

$$78.69^\circ + 78.69^\circ + c = 180^\circ$$

$$157.38^\circ + c = 180^\circ$$

$$c = 180^\circ - 157.38^\circ$$

$$c = 22.62^\circ$$

(End.)

Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?

Rav Chanan bar Rabbah's opinion is **not like the three** Amoraim (Rabbah, Rebbi Zeira, and Rava) who attempt to explain the 20 amos height limitation of a sukkah. His use of תפשת מועט תפשת לא תפשת מרובה is coming to establish the Tanna Kamma's opinion regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach at the floor of the sukkah where a person dwells. And, through deduction it can be determined that Rav Chanan bar Rabbah's opinion regarding the 20 amos height limitation of a sukkah is in accord with Rabbah, למען ידעו. In fact, from the perspective of Rav Chanan bar Rabbah's opinion, Rebbi Yoshiyah's dictum regarding the 20 amos height limitation of a sukkah and his dictum regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach, represents a single opinion of the Tanna Kamma. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah's dictum is entirely dependent on Rebbi Yoshiyah's dictum being correct.

And the simplest reason why למען ידעו is the only logical option as Rav Chanan bar Rabbah's source for the 20 amos height limitation, is that he disputes Rav Huna at 4×4 amos, who is in accord with Rebbi Zeira, and Rava's opinion of temporariness in regard to the dimension of height does not permit a sukkah to be over 20 amos. However, a more nuanced and complicated answer at this stage is that since Rav Chanan bar Rabbah's opinion is based on Beis Shammai's understanding that a sukkah is a דירת קבע requiring ראו ורובו ושולחנו, he cannot at the same time hold that a sukkah is a דירת עראי like Rava who will be found later to be in accord with Beis Hillel.

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that after Rebbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene sukkah refutes Rebbi Yoshiyah's dictum regarding the requirement that the walls must reach the s'chach, Rav Chanan bar Rabbah's opinion is no longer addressed by the Gemara afterward. This is because the Gemara understands that Rav Chanan bar Rabbah's opinion is dependent on Rebbi Yoshiyah's source of למען ידעו being correct.

(End.)

If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?

This is because there is more than one factor that effects the height of a sukkah, as the Gemara on 2a previously stated: מיהו סוכה דנפישין מיליה. While Rav Chanan bar Rabbah and R' Yoshiyah agree that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, R' Yoshiyah still argues with Rav Chanan bar Rabbah over the nature of the קבע needed for a valid sukkah, the definition of which also impacts the height of a sukkah. Rav Chanan bar Rabbah's measurement of length represents his opinion that the קבע of a sukkah is in accordance with Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו. This becomes the basis upon which he determines the minimum amount of time that the s'chach of the roof must be capable of producing shade at the floor of the sukkah, as the Gemara on 22b explains regarding the סיפא of Mishna 2a that states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah establishes a minimum shade ratio using the principle of תפשת מרובה לא תפשת תפשת based on the 20 amos height limitation of למען ידעו and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a קבע דירת, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in length to accommodate a person's table, 7b.

Whereas R' Yoshiyah maintains that the קבע of a sukkah is that in addition to the roof, the sukkah's walls must also provide shade when the sun is at diagonal to the sukkah. Because of this he understands that there is no minimum amount of time that the s'chach must provide shade at the floor of the sukkah, as the Baraisa on 7b states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה תנו רבנן חמתה מחמת סיכוך, ולא מחמת דפנות. רבי יאשיה אומר: אף מחמת דפנות. Therefore, R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah (and Rav Huna) in maintaining that a sukkah must provide shade for the entire day and not just for a certain amount of time during the daytime heat of the afternoon. Consequently, he holds that there is no universal height-limiting shade ratio and so long as the walls reach the s'chach the sukkah can extend far above 20 amos unimpeded.

Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?

Given that the mitzvah of dwelling in a sukkah applies around the world, in both the Northern and Southern hemispheres at the same time during Yom Tov of Sukkot, the Tanna Kamma understood that the physical dimensions of a sukkah were determined on the basis of the sun passing over the sukkah at a perpendicular angle of 90-degrees. This would account for locations where a person is dwelling in exile, and the sunlight and heat of the day is the most direct and intense. The fact that this shade ratio and its resulting physical dimensions will produce less to even no shade time of the s'chach at the floor level in other locations of the world (such as Israel, Russia, or Australia) is not a concern.

Therefore, just as we are not concerned about the angle of the sun and the lack of shade of the s'chach produced at sunrise or at nighttime, so too the Torah is not concerned that this sukkah with its physical dimensions may be placed in locations of the world that do not experience the sun at a direct 90-degree angle and produce the same amount of shade from the s'chach.

(End.)

What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?

As previously stated, the Ritva and Ran cite a tradition of the Geonim that the phrase כולו להו סבירא להו, as used in Gemara 7b, indicates that the Tannaim disagree as to the nature of the קבע of a sukkah. Therefore, Rabbi Yehuda disputes Beis Shammai's opinion that the קבע of a sukkah requires a person to bring his physical table inside the sukkah, which drives a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו. Consequently, since Rabbi Yehuda does not require a table, he holds that the minimum size sukkah is ראשו ורובו. And since Rabbi Yehuda's opinion is that a sukkah is a קבע on the basis of an abstract dimension without limit above 20 amos, he does not and cannot utilize the principle of תפשת מרובה לא תפשת to determine the proper amount of shade time. Rather, he holds that a sukkah needs only to provide proper shade at הצות for a singular moment when the sun is at a 90-degree angle to the sukkah.

And Rabbi Yehuda informs us that this is the correct understanding of his opinion by stating in his Baraisa regarding Queen Helene's sukkah in 2b, סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה. He states עד ארבעים וחמשים אמה to indicate that even at ראשו ורובו (one amah in length for the measurement of a person, 8a), a sukkah could be ארבעים or חמשים amos in height, which indicates that he does not hold by a ratio at all. Otherwise, he would not state either or.

<p>ראשו ורובו וקלחו : ימא כהכשר סוכה • בלרסה וברכה פלגי החזוייה לית להו דכי פלגי רבנן בסוכה התלוממת בשיעור הכשר אורך סוכה פלגי ובמשי מיהא מכשרי לפניו היא גבוהה דכין דרזיחא לזכא לל סקד או טעמא אחריעא להכשריה דרכ הונא סבר אי אפשר להעמיד מחלוקתן כפתחה מד' אמות דאם כן כלא גבוהה מעשרים אמה פסולה</p>	<p>ורובו ושולחנו פלגי אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו דיה כשרה ומר סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פלגי אבל יותר מד' אמות דברי הכל כשרה מיתבי סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מבשר עד ארבעים וחמשים אמה אמר רבי יהודה *מעשה בדולגי המלכה בלוד שהיתה סוכה גבוהה מעשרים אמה ודיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו</p>	<p>הכל היתה תמיים כשרה לרבעים מיבעיא כדדייקין כריש אלמנה נונית (כתובות דף נה.) גבי אלמנה שקחה שתיים ושלש שנים ולא חכמה מזוניה איבדה מזוניה ובסוף ב"ק (דף קתנ) גבי לקחן מן הרועים לרבע וחמש לאן לרבע וחמש גזין החם טיח דהו ז' ואין לריך לומר ז' משום הכי קיח ליה אבל קיח מהיחא דפרק צטת סחים (נה' ג')</p>	<p>י' יודית מבשר עד כ' י' אמה א"ר יודית פשעה בסוכה דילני המלכה שהיתה גבוהה ס' אמה ורבי זקנים נכנסין אצלה ולא אמר לה ד בר : ירושלמי אמה לו אמר שהיה אמה ואין אמת פשוט בסוכה אמה לן והוא י' גום דהו ל' תלמידי זמנים אית לך למישר בסוכה מלכה שאינה</p>
---	--	--	---

Furthermore, he provided a רמז to his opinion that there is no shade ratio **and** that the minimum size sukkah is ראשו ורובו with the use of the numbers 40 and 50. Because the numerical value of 1 amah (ראשו ורובו), 40 amos, and 50 amos is 91, the gematria of סוכה.

(End.)

enables a sukkah as small as ראשו ורובו in length because he does not require the קבע of a table. Whereas Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע on basis of a requirement that a table must be inside the sukkah, establishes the minimum length and width of a sukkah as ראשו ורובו ושולחנו.

Furthermore, since Rav Huna's opinion maintains that a sukkah can be built at less than 4x4 amos, the Rabbanan can no longer pasken like Rebbe who maintains that a sukkah is a דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of 4x4 amos. Consequently, the halacha for the minimum size sukkah must be decided in accordance with Beis Shammai that a sukkah is a דירת קבע which requires a person to bring his table into his sukkah in order to dwell in the manner that he normally does in his house all year long, 28b and 7b.

Finally, in regards to Rav Shmuel bar Yitzchak's understanding of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, which he understood in the terms of a דאורייתא requirement that a sukkah must be either a דירת עראי or דירת קבע, the Gemara adds that it was said by some that the exchange continued with R' Abba asking, "who is it that told you" that Beis Shammai and Beis Hillel argue over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע? And Rav Shmuel bar Yitzchak responded to Rabbi Abba, "it is Beis Shammai" that told me.

סוכה פרק ראשון סוכה

מטות ואירא - רוח שהיא שולט בה משני הסוסי : אלא למיד בקמנה
 פלגי . אבל בגדולה אפילו רבנן מודו : וכי דרסה של מלכה . והלא
 נעדרתיה ומקריסיה סוכים טמה : לקמנותיה טמה - סוכה גדולה
 לבני מדינת' וקמנות קמנה בתוסה ללעשות והיא בקמנות יתבא
 ואפ"צ דסוללה לא איכפת לן דאשה
 טעורה מן הסוכה : ורבי יהודה סבר
 ט"ו . וא"ח לרב תנן דמוקי פלוגתא
 בשלמה מחזקה אלא כדי ראשו ורובו
 ושלחט טהא כיון דכניה גבה היא
 לה גדולה ומודו בה רבנן ומאי ראייה
 של רבי יהודה יל דשולחנה בסוף
 הסוכה גדולה היאה ובניה על
 השולחן היו יושבין ראשון ורובן ולא
 כמסובין תן ולא כזקופין ולי גראה
 וחדף לרב תנן קפיה והא חירולא
 לרב הנהא הוא וכן טיקף דשיער
 ראשו ורובו אמרין לקמן דלית אלא
 ו' טפחים וה' אפטר לבשעה כרים
 בשבעה טפחים : ככ"ט . דף כ"ה
 לא כמי שלחט כדלקמן בספר השן
 (דף ט"ז) : ודיקף מני גרסינן ודיקף
 נמי כדלקמן בגדולה פלגי והוא יושב
 על הפתח מבחוץ וראשו משוכב לתוסה
 ושולחט לפני גופו בבית : מדקתני .
 גבי פלוגתא מי סהיא ולא איירי
 נשישרא דסוכה : וא"ח איהא .

לא מלכה אלא לקמנות טמה . מה שדחן בקמנה לרב תנן
 כך רבה מה ראייה לרבי יהודה הא אז אפטר לבשעה כרים
 בשבעה טפחים לא פירכא היא דדילמא ארוכה טובא אבל לא היאה
 רחבה *שבעה טפחים ובניה בראשו ארך הוא יתבי :

דאמר לך מני כ"ט היא ולא
 קוח מנה ט' . בסדר
 רב טמרס ספק בשעה מקומות
 הלכה ככ"ט תדא היא דסוכה לריכה
 שהיא מחזקה ראשו ורובו ושולחט
 ואורך במחמת פרק האכלת (דף ט'
 וז"ל) גבי סוף כליה כ"ט פטרין
 וכ"ה מחויבין עוד לגס כמה חסין
 הוא טתן כ"ט אמרי ד' ובה"א ג'
 עוד חסם כמה תהא משולחט בית
 טמאי אמרין ד' ובה"א ג' בכל הני
 טבדי ככ"ט וארך במסכת ברכות
 פרק אל דברים (דף ו"א) ככ"ט
 מכבדין[ות] הבית ואח"כ טעלין לידים
 ואמרין בגמ' כליה פטרין הלכה
 ככ"ה בר מוחן עוד חסם בסוף
 (ג' ע"ג) פירקא גבי מי טאל *טמה ולא טרך
 (בס"ב) דמיידי בגמרא טבדא דרבה בר בר
 קנה דאשכח ויהי דרבא יחד תלמיד
 דעבד ככ"ט ואשכח ארעק וארך
 תלמיד דעבד ככ"ה ואכליה אריה
 והוא יתבא רא דאמרי רבא דאמרי

משום אירא אלא למאן דאמר בסוכה קמנה
 שאלוקת וכי דרסה של מלכה לישב בסוכה
 קמנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא
 ל"סוכה העשירה קמנות וקמנות וכי
 דרסה של מלכה לישב בסוכה העשירה
 קמנות קמנות אמר רב אשי לא נצרכה
 אלא לקמנות שבה רבנן סברי בניה בסוכה
 מעליא דרו יתבי ואידי יתבה בקמנות
 משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה
 דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוא יתבי
 ואפ"ה לא אמרי לה דבר *אמר רב שמואל
 בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחזקה
 ראשו ורובו ושולחט א"ל רבי אבא כמאן
 ככ"ט א"ל אלא כמאן אוכא דאמר אמר
 רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא
 תזוז מינה מתקוף לה רב נחמן בר יצחק
 טמאי דב"ש ובית הלל בסוכה קמנה פלגי
 דלמא בסוכה גדולה פלגי ובגן דיתבי

סוכה
הערות

עין משפט
גר מנה

סוף פרק
תנא

[אלה שבעה כלי מלא
וה' רבי' פלה ט"ט]
ו' א' מ"י פיר' פלוגת
סוכה סוכה א' סוכה
טתן מן טמאי א"ל
טתן יתבו סוף א'
(כ"ה אלס ס' כ"ד ט"ג)
ר' ב' מ"י ט' טמאי
ט' טמאי ד'
ט' ג' מ"י ט"ז סוכות
טמאי סוכה ג' סוכה
טתן טב טמאי י"ד ט'
ר"ב טמאי ג'
ר' ד' מ"י פיר' סוכות
חמה סוכה א' סוכה
טתן ט'
י' ה' מ"י ט"ז סוף
טמאי א"ל סוכה
ט' סוכה טתן ר"ב
י' ב' מ"י ט"ז סוכות
טמאי ס' י' סוכה
טתן ט'
י' ה' מ"י פיר' סוכות
טמאי ס' ס' סוכה
טתן ט' [כל סוכות
אלו טן חות ד' פיר טכ
סוכה טר' אלס פירוש
ט' ד' קמ' וט' ככ"ט
פיר' ד' וט' וט' וט'

And the proof that Rav Shmuel bar Yitzchak's statement is a continuation of the Gemara's conversation regarding the dispute between the Tanna Kamma and Rebbi Yehuda in the Baraisa of Queen Helene's sukkah, and not simply an introduction to a completely new topic where Rav Shmuel bar Yitzchak makes a halachic statement that was already universally accepted, is that Rav Nachman bar Yitzchak understands Rav Shmuel bar Yitzchak's conversation with Rebbi Abba as concerning the case of Queen Helene's sukkah hinging on the assumption that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing in a small sukkah over a דאורייתא as to whether a sukkah is דירת קבע or דירת עראי. Therefore, he asked on 3a: ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? Perhaps their argument is over a דרבנן regarding the manner in which person eats.

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכות
הדרים

מטום אירא - רוח שאף שלט בה מטני האדם : אלא למ"ד בקמנה פליגי . אבל בגדולה אפילו רבנן רבנן טווח : וכי דרסה על מלכה . והאלא בערוסה ומשוריה מסובים עמה : לקיסויות שבה - סוכה גדולה לגבי מבטח' וקיסויות קטנה בחובה לנטישה והיא בקיסויות יתבא ואפ"כ דטולסה לא איכפת לן דאשקא

ספורת מן הסוכה : ורבי יהודה סבר ס' - וליה לרב טאן דמוק פלגתא בשאינה מחזיקת אלא כדי רחשו ורובו ופולחט טבא כיון דבניה גבה היא לה גדולה ומטו בה רבנן ומאי רחיה על רבי יהודה י"ל דפולחנה בסוף הסוכה הגדולה יתיה ובניה פלג השולחן היו ושבין רחשו ורובן ולא כמובין הן ולא חזקתין ולי נראה ודדאי לרב טאן קפאי והאי פירושא לרב הוא הא וכן פיקד דשיעור רחשו ורובו אמרינן לקמן דאיט אלא ו' טפחים וזו אשאר לשבעה בנים בשבעה טפחים : ככ"ש - דאי כביה לא כפי שולחט כדלקמן בפרק הישן (דף כח.) : ודיקא נמי גרסינן ודיקא נמי כדלקמן בגדולה פליגי והאי ושב על הפתח מחזקו ורחשו חושב לחובה ושולחט לפני גופו בבית : מדקתני - גבי פלגתא מי שיהי ולא איירי בעישורא דסוכה : ואם איתא - דכשיעורא דסוכה פליגי ליתא סוכה

לא נזרחה אלא לקיסויות שבה - מה שדחק בקנטרס לרב טאן כ"ר רבה מה רחיה לרבי יהודה הא אי אפשר לשבעה בנים בשבעה טפחים לזו פירכא היא דדילמא ארוכה עובא אבל לא יתיה רחבה *שבעה טפחים ובניה באיחו אורך הוא יתבי :

דאמר לך מני כ"ש הוא ולא חזון מניה ט' - בסדר רב עמרם פסק בשעה מקושות הלכה ככ"ש מדא הוא דסוכה לרביה שמהא מחזקת רחשו ורובו ופולחט ואיך במתנות פרק האכלת (דף מ.) וכן נבי טווח בלילות כ"ש פטרין וביה מחזיקין עוד נלס כמה חזקין הוא טווח כ"ש אמרי ד' ובה"א ג' עוד הכס כמה תהא משולחנת בית שמהי אמריס ד' ובה"א ג' בכל הני עבדי ככ"ש ואיך במתנת בריסות פרק אלז דברים (דף נ"א) כג"א מכבדין [אח] הבית והח"כ טעלין לידים ואמרינן בגמ' בטויה פירקין הלכה כביה בר מהך עוד הכס בסוף פירקא גבי מי שאכל *שמה ולא בירך (פ"ג) ומייהו בגמרא שובתא דרבה בר בר חנה דאשכח יונה דוהבא יחד הלמוד דעבד ככ"ש ולאשכח איניק ואיך תלמוד ועבד כביה ולאליה אריה וקת קשה הא דקאמר הכס בטויה פירקין הלכה כביה בר חמד ואמא

מטום אירא - רוח שאף שלט בה מטני האדם : אלא למ"ד בקמנה פליגי . אבל בגדולה אפילו רבנן רבנן טווח : וכי דרסה על מלכה . והאלא בערוסה ומשוריה מסובים עמה : לקיסויות שבה - סוכה גדולה לגבי מבטח' וקיסויות קטנה בחובה לנטישה והיא בקיסויות יתבא ואפ"כ דטולסה לא איכפת לן דאשקא

ספורת מן הסוכה : ורבי יהודה סבר ס' - וליה לרב טאן דמוק פלגתא בשאינה מחזיקת אלא כדי רחשו ורובו ופולחט טבא כיון דבניה גבה היא לה גדולה ומטו בה רבנן ומאי רחיה על רבי יהודה י"ל דפולחנה בסוף הסוכה הגדולה יתיה ובניה פלג השולחן היו ושבין רחשו ורובן ולא כמובין הן ולא חזקתין ולי נראה ודדאי לרב טאן קפאי והאי פירושא לרב הוא הא וכן פיקד דשיעור רחשו ורובו אמרינן לקמן דאיט אלא ו' טפחים וזו אשאר לשבעה בנים בשבעה טפחים : ככ"ש - דאי כביה לא כפי שולחט כדלקמן בפרק הישן (דף כח.) : ודיקא נמי גרסינן ודיקא נמי כדלקמן בגדולה פליגי והאי ושב על הפתח מחזקו ורחשו חושב לחובה ושולחט לפני גופו בבית : מדקתני - גבי פלגתא מי שיהי ולא איירי בעישורא דסוכה : ואם איתא - דכשיעורא דסוכה פליגי ליתא סוכה

עין משפט
גו סוכה

א[אל] שבעה בנים
ו[וי] רבי יהודה
א[אל] מ"ד פיר
פ[ר]טו
סוכה כולה א
ט[ט] מן חזקת
ק[ק]טן רחשו
[כ]ד אשאר פ"כ דף כ"ב
ח ב מ"ד ש
ט ספ"ד ד :

ב ג מ"ד מ"ד
מ"ד סוכה כ
עין כ טפחים י"ד
כ"ש ספ"ד ג :

ד מ"ד מ"ד
מ"ד סוכה א
ט[ט] מן :

יא מ"ד מ"ד
מ"ד נשכח
ו סמך עין רל :

יב מ"ד מ"ד
מ"ד סוכה
ט[ט] מן :

יג מ"ד מ"ד
מ"ד סוכה
ט[ט] מן :

And, if Rav Shmuel bar Yitzchak's statement was merely a halachic statement of fact Rav Nachman bar Yitzchak's question would make no sense outside of the case of Queen Helene's sukkah, because no other case has been presented in which the opinions of Beis Shammai and Beis Hillel are opposing each other. Therefore, Rav Shmuel bar Yitzchak and Rav Nachman bar Yitzchak are discussing the halachic difficulty that Rebbi Yehuda's Baraisa creates for the Rabbanan.

(End.)

What is the meaning and significance of Rav Nachman bar Yitzchak's challenge to Rav Shmuel bar Yitzchak?

באבא שאול אומר: כביש - דלי כביש
 לא בני שולחן כדלקמן כפרק הישן
 (דף בת): וריקא נמי גרסינן וריקא
 נמי כדלקמן בגולה פליגי ואח"כ
 על הפסח מחזקין ורשאו מוסב למוסה
 ושולחן לפני גופו בבית: מתקני -
 גבי טליתא מי עשה ולא איירי
 גבישעורא דסוכה: ולא איחא -
 דבשיעורא דסוכה פליגי לימאי סוכה
 המזוקת ראשו ורובו ושולחן כשרה
 ושאינה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו
 כ"ש פסלין ס': אמר מר זוטרא
 דיקא נמי - דבקענה פליגי ובשיעורא
 דפסלין ומכשירין על כרחי אסוכה
 ודמיה: אלא לא גרידו ורשאו ורשאו

בר יצחק יהלכה צריכה שתהא מחוקת
 ראשו ורובו ושולחן א"ל רבי אבא כמאן
 כב"ש א"ל אלא כמאן איכא דאמר אמר
 רבי אבא דאמר לך בני א"ל ב"ש היא ולא
 תווי מינה מתקוף לה רב גרמון בר יצחק
 אמאי דבייש ובית הלל בסוכה קמנה פליגי
 דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתבי
 אפומא דמשולחא ושולחן בתוך הבית
 דבית שמאי סברי גורנין שמא ישמש ארד
 שולחן ובית הלל סברי לא גורנין וריקא נמי
 דקני *מי שדויה ראשו ורובו בסוכה
 ושולחן בתוך הבית כ"ש פוסלין ובית הלל
 מכשירין ואם איתא מחוקת ואינה מחוקת

ואמרינן בגמ' בטליה פירקין הלכה
 כביה בר מחך עוד החס בסוף
 פירקא גבי מי שאכל ושהה ולא בירך
 ורמיהו בגמרא שבעה דרבה בר בר
 מנה דאשקח יונה דוהבא יחד הלמוד
 לעבד כ"ש ולאשקח איניק ואידך
 תלמוד רשבד כביה ולאליה אריה
 וקאת קשה סא דקאמר החס בטליה
 פירקין הלכה כביה בר מחך ושמה
 משום דביה נמי תעדו דלכתחילה
 מיהא עבדין כביש ועל מה שפסק
 בך דהכא כביש אין להקשות מהא
 דאמרינן פ"ק דברכות (דף י"א) דאמר
 רב יוסף עשה דברי כ"ש לא עשה

רבנא רבנא
 פליגי ור' יודן סבחה
 לישב בסוכה קמנה
 וישב בסוכה שיהיה

Rav Nachman bar Yitzchak is challenging Rav Shmuel bar Yitzchak's understanding that the argument between Beis Shammai and Beis Hillel over the minimum size of a sukkah, is originating from a דאורייתא requirement. As such, a דאורייתא perspective of the argument represents a Torah requirement by Beis Shammai that a sukkah must be large enough to accommodate a person's table and by Beis Hillel that a sukkah cannot be above 20 amos in height. And since Beis Hillel's understanding of a דירת עראי is in the terms of the height of a sukkah, which does not involve a table, they can validate a minimum size sukkah regarding the dimension of length as small as ראשו ורובו. Therefore, they argue in a small sukkah over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or a דירת קבע.

Rav Nachman bar Yitzchak's assertion that their argument could possibly be over the manner in which one eats, which could even take place in a large sukkah, is an attempt to establish the argument as regarding a דרבנן. This would mean that the argument in the sukkah is not defined in terms of a דאורייתא requirement, that a sukkah must either be a דירת קבע or דירת עראי with their resulting minimum size sukkahs. In doing so, Rav Nachman bar Yitzchak is stating that the Rabbanan who argue with Rabbi Yehuda in Queen Helene's sukkah, in accordance with Rav Huna's opinion which permits a sukkah to be higher than 20 amos when larger than 4x4 amos on the basis of a 1:5 shade ratio, would not have to pasken in accordance with Beis Shammai that the minimum size sukkah is ראשו ורובו. Rather, if the argument between Beis Shammai and Beis Hillel is over a דרבנן regarding the manner in which a person eats from a table (whether in a large or small sukkah) that would mean that the Rabbanan can still pasken according to Beis Hillel in regards to a minimum size sukkah of ראשו ורובו because it wouldn't matter anymore that Rav Huna permits a sukkah higher than 20 amos when beyond 4x4 amos in length.

(End.)

How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?

ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה

<p>והכללם ומייתי רביה מההיא מילתא דסוכה מעשה ברבו יומן החורני שקלה והלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקרו ומלאוה שיהי יושב ראשו ורובו כסוכה ושולחנו כחוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ז"ל היית טובב כל יומך לא קיימת מילת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה כרבי יוחנן החורני דהאיא פלוגתא בסוכה גדולה כדמסקין ודותרתי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הלא בסוכה קטנה וכהא הלכה כב"ש מיהו</p>	<p>מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין גמי דיקא מרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מבשרין ואם איתא כש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא כש"א מי</p>	<p>מהדרי: אלא לא גרסינן והכי גרסינן לטולס כדמרי פליגי: פסור מן המזוזה - סלה מפרס טעמא לקמן: אידי טולס - אלא פריה לטולס ויולא ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע בלא בנין: מעורבי המלמזה - מי האס אשך כנה בית חסד וגו' (דגריס כ): ואין מערבין זו - דרך כתיבה ליהנה פתוחין לחצר והכנה כתיב פתוחים לחצר אהא וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר כשות לטולס והכתיב כל אחד מיוחד לרשותו ואינו יחידה את</p>
---	---	--

The proof that the Gemara rejected Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing in a small sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, is that after stating the Baraisa on 3a: רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה, the Gemara concludes with the statement: ומייתי רביה מההיא מילתא דסוכה מעשה ברבו יומן החורני שקלה והלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקרו ומלאוה שיהי יושב ראשו ורובו כסוכה ושולחנו כחוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ז"ל היית טובב כל יומך לא קיימת מילת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה כרבי יוחנן החורני דהאיא פלוגתא בסוכה גדולה כדמסקין ודותרתי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הלא בסוכה קטנה וכהא הלכה כב"ש מיהו. Meaning, that since the Gemara finds Beis Hillel arguing over the minimum size sukkah of ראשו ורובו with Rebbe who holds that the minimum size sukkah is 4x4 amos, and it is clearly not over the manner in which one eats from a table, the Gemara deduces that Beis Hillel does in fact maintain that the minimum size sukkah originates from a דאורייתא requirement that a sukkah is a דירת עראי, just as shall be learned from the Baraisa on 3b regarding the laws of houses, that the Rabbanan can build a sukkah at less than Rebbe's 4x4 amos because they also hold that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel.

<p>ב"ש וזקני ב"ה לבקרו ומלאוה שיהי יושב ראשו ורובו כסוכה ושולחנו כחוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ז"ל היית טובב כל יומך לא קיימת מילת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה כרבי יוחנן החורני דהאיא פלוגתא בסוכה גדולה כדמסקין ודותרתי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הלא בסוכה קטנה וכהא הלכה כב"ש מיהו</p>	<p>ואין עושין אורו עיבור בין שתי עיירות ואין דאזין והשורתין דילקין בו לימא רבי היא ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן *התם אלא לענין סוכה דדירת עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע היא אפי' רבנן מודו דא' אית ביה ד' אמות על ד' אמות דדירי ביה אינשי ואי לא לא דירי ביה אינשי: אמר מר פסור מן המזוזה ומן</p>	<p>אליבא דרב הונא דנמלא ולחייא לשתיק אורו קרפף אטו לרדך בית ולי כשם יוסר תמאה ולרבעים ולחם חמה ושליש חמה בין שתי עיירות הוא שיסור שני קרפפות שטכשו מערף בית זה ללרפן דכשם לו' חשיב למעט האור ולרפן ולי לית ביה חרבע חמת לא חשיב והוי כמאלן דליחא ולין העיירות מהחברות בין לרב הונא בין לחייא בר רב אלבי מה לו להכיר שתי עיירות הוה ליה</p>
--	--	--

The Gemara then brings an additional proof with Mar Zutra who states that if the proper understanding of the argument was as Rav Nachman bar Yitzchak suggests, that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, the Mishna should have concluded that Beis Shammai holds that a person does not discharge his obligation and Beis Hillel holds he does discharge, בש"א לא יצא וב"ה אומרים, יצא.

<p>לא תזו סנה ואקשין על פסא דחוקת ב"ש וב"ה בסנה קטנה התן פי סנה ראש ורובי בסנה רחבתי בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין. וייבית סנה חנה ב"ה מכשירין אע"פ שאינה מתוקה אלא ראשו רחב גברי וב"ש פוסלין * בסנה קטנה פליגי ובין דייבי ארשא רסלילתא וסלילתו בתוך הבית * האקשין</p>	<p>אמרו לו קמי ביש חייב טבג כל יומך לא קיימת מלאת סוכה כל יומך ומסקינן סתם דהלכה כרבי יומך תחורני וההיא פלוגתא בסוכה גדולה דמסקינן דבתרמי פליגי בההיא הלכה כב"ה אבל הכא בסוכה קטנה ובהא הלכה כב"ש מיהו קמעתין דהאס תימיה סיכי דייק מניה דעשה כב"ש לא עשה ולא כלום דראה דמייתי בעשה כב"ה מיירי</p>	<p>ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחב"א אפילו אינה מרזוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מרזקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה איכריים יצא מיבעי ליה. ואלא קשיא פי שהיה לעולם בתרמי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחמירי מחמירא</p>	<p>פוסל פ"ג] כלא בנין : משורכי המלחמה : מי האש אשר בנה בית חסד וגו' (דברים כ) : ואין מערבין טו . דרך בתיים להיות פתוחין לחצר והכנה בתיים פתוחים לחצר אמת וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמצא החצר רשות לטען והבתיים כל אחד מיוחד לבעליו ואמרו חכמים אין מולאין מחנות לרשות כלא עירוב שיערב כל החצרות להיתם רשות אחת</p>
---	---	---	---

Instead, the Mishna states ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין which indicates that Beis Shammai holds that the sukkah itself is invalid according to the Torah, while Beis Hillel maintains that it is valid. Therefore, since they do argue over the structural validity of a minimum size sukkah, they are arguing over a דאורייתא requirement. And, as such the Gemara rejects Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that the argument is over a דרבנן and cannot escape the halachic difficulty that Rav Shmuel bar Yitzchak has highlighted.

And this was the purpose of the Gemara stating on 2a, ומאי שנא, גבי מבי דתני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה. The principle of פסולה taught there only becomes relevant here on 3a for the reader to understand the language of פוסלין in our Mishna that states: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין. This sequence of thought was purposefully orchestrated to indicate here that the matter in dispute between Beis Shammai and Beis Hillel is regarding a דאורייתא, and not a דרבנן.

(End.)

What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?

Mishna 28b states: **The Rabbanan** further taught the Baraisa on 28b that states: קבע וביתו עראי כיצד. Therefore, it can be deduced that according to the Rabbanan on 3b and Beis Hillel on 3a to make one's sukkah and to transform his house into עראי, he needs only to בסוכה, because in the end a person may not have elegant dishes or fine linens. And this requirement corresponds to Beis Hillel's minimum size sukkah of ראשו ורובו, that a person must be able to literally fit his head and most of his body inside the sukkah in order to be able to fulfill the requirement to בסוכה ומטייל באוכל.

הוקן ופחת את המעויבה וסוכך על המטה בשביל הקמן: **במזגו כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאיפתי מיתר לבנות משתסרה המקפה משלו משל למה הרבר דומה לעבר שבא למוגז כום לרבו ושפך לו קתן על פניו: גבו' חיד' לכל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו בלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות* מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מהים* דח'ד' תשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע**

הוקן ופחת את המעויבה וסוכך על המטה בשביל הקמן: **במזגו כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאיפתי מיתר לבנות משתסרה המקפה משלו משל למה הרבר דומה לעבר שבא למוגז כום לרבו ושפך לו קתן על פניו: גבו' חיד' לכל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו בלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות* מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מהים* דח'ד' תשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע**

However, Beis Shammai's opinion adds to the common denominator of ראשו ורובו, in concluding that a person must literally pull his table out of his house, making his house אוכל ושותה (ראשו ורובו ושולחנו) in order for him to בסוכה, and place the table inside his sukkah (ראשו ורובו ושולחנו) in order for him to בסוכה, and the proof that Beis Shammai requires the table to be removed from his house is that Mishna 3a states: מי שהיה: ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין. Why does the Mishna state: ושולחנו בתוך הבית? Let the Mishna simply state that the table is outside the sukkah.

מבית שמיא סברי גורנין שמיא ימשך אורי שולחנו ובית הלל סברי לא גורנין וריקא נמי דקתני* מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מרוקת ואינה מרוקת מיבעי ליה ובסוכה קמנה לא פליגי והתניא מרוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהרבי אומר

המחוקק ראהו ורובו ושולחו כשהיה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מרוקת ואינה מרוקת מיבעי ליה ובסוכה קמנה לא פליגי והתניא מרוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהרבי אומר

Regarding the requirement to make one's sukkah קבע, what are the rationales of the Tannaim? In 28b, all hold that the Torah requires us to "תשבו" (dwell) in a permanent manner in a sukkah. Therefore, a sukkah must be a "dwelling" and not like other structures, such as a hut to merely sleep in or a watchtower from which to stand guard. Rebbe holds that a sukkah needs to be a permanent dwelling like a house, which if built less than 4×4 amos will lose its ability to be a dwelling, similar to the Baraisa on 3b which explains regarding houses: דאי אית ביה ד' אמות על ד' אמות דיירי ביה אינשי ואי לא לא דיירי ביה אינשי. Whereas Beis Shammai holds that the unique feature of a dwelling is that a person eats meals at a table, otherwise it is not a dwelling but more like a hut, watchtower or some other type of structure. However, Beis Hillel holds that if a person simply sat in the sukkah and ate their meals without a table it is enough to make it a valid dwelling, even without a physical aspect of קבע that would make it a דירת קבע structurally in a physical sense, as is found by the opinions of the Tannaim on 7b.

Therefore, the argument between Rebbe, Rabbi Yehuda, Beis Shammai and Beis Hillel is regarding the nature of קבע that constitutes a dwelling within which one can fulfill the commandment to "תשבו". Beis Hillel uniquely makes his sukkah קבע through simply eating his meals in the sukkah as opposed to his house, while at the same time maintaining that the physical structure of a sukkah requires a דירת עראי based on the words שבעת ימים, like Rava transmits to us on 2a.

(End.)

Since the Gemara proves that Beis Shammai and Beis Hillel do argue in a small sukkah over a דאורייתא, and not like Rav Nachman bar Yitzchak suggested over a דרבנן, what then is the driving essence of Beis Shammai and Beis Hillel's argument in a large sukkah at the conclusion of the Gemara's discussion on 3a?

לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאנינה מחזוקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין

<p>והייקב סינה תנה ביה מכשירין ואנ"ל שמינה מחזקת אלא ראשו ורובו מכשירין וב"ש פוסלין *</p> <p>מכשירין קטנה פליגי וב"ה דייביב אצורבא הפסולתו ושלחו בתוך ד' ב' ת' * העיקר שגא ל' ע' ל' מ בסוכה גדולה וכי ראשו ורובו (והייקב וכי) מ' ד' ק' ת' ג' י (בשמינהו כי שהיה ראשו ורובו ולא קטני כי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו והחזיקוהו סכרא שמינה) רקשיא ל' * ראו איתא בסוכה גדולה היא ובשתי *</p>	<p>מתניתין נמי דיקא מדרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא כיבעי ליה ואלא קשיא פי שדויה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה ותני קתני מי שדויה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאנינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין מאן תנא להא דתנו רבנן בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות 'פסור מן המזוזה' ומן המעקה 'ואינו ממשא'</p>	<p>דך תגר לרשות הרבים נמלה החצר רשות לטון והכחיס כל אחד מיוחד לבעלו ואמרו חכמים אין מוילין מדרשות לרשות בלא עירוב שיערב כל הרשויות להוהם רשות אחת וחיקט ליתן כל בית וביה שבתגר פה וטון בכל אחד ומניחין אותו בחד מן הבתים ונעשים טולס כאלו דרין בלוחי ביה וכל הבתים דירה אחת ואשמעין הכא דבית שאין בו ד' על ד' אין נרדך ליתן את הפס: ואן משחזפין בו * שחיקט חכמים על כל תגר העצה לחטי כדרך</p>
--	---	---

The main issue of dispute in both a small and large sukkah is concerning whether a literal table is required inside the sukkah to qualify as a valid dwelling. Consequently, regarding a small sukkah of ראשו ורובו the issue is not that the sukkah is approximately 6×6 tefachim, but that a sukkah of 6×6 tefachim necessarily does not permit Beis Shammai's required table inside the sukkah from which a person must be able to eat. Therefore, a sukkah that is too small is structurally invalid on a דאורייתא level according to Beis Shammai, therefore ב"ש פוסלין. Whereas, regarding the dispute in a large sukkah the issue is not that the table cannot physically fit inside the sukkah. In this case, the sukkah itself is structurally valid according to the Torah, but since the table is not inside the sukkah from which one must eat their meals, the person does not discharge his דאורייתא obligation to dwell (תשבו) in a permanent manner, therefore ב"ש אומרים לא יצא to dwell in a sukkah.

Therefore, the Gemara is always referring to Beis Shammai's requirement as an actual table which is required to be inside of the sukkah to be qualified as a dwelling when one eats his meals, which tangentially reveals a minimum size for a sukkah as ראשו ורובו ושולחנו on a דאורייתא level. The difference being not just semantics, but critical to the essence of the argument. For, if a person always dwelt in a small sukkah (ראשו ורובו) without a table, Beis Shammai would say to them as they did to R' Yochanan ben HaChoranis on 28a: "In all

your days you have never fulfilled the mitzvah of sukkah". They did not state that he was dwelling in an invalid sukkah that was too small, but that they found him dwelling **without a table**.

מתנ"י מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית — בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין. אמרו להם בית הלל לבית שמאי: לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, ולא אמרו לו דבר. אמרו להם בית שמאי: משם ראייה?! אף הם אמרו לו: אם כן היית נוהג, לא קיימת מצות סוכה מימך.

שכבולן על ארת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעת שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף: **מתנ"י *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית *ב"ש פוסלין ובי"ה מכשירין אמרו להם בי"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני בי"ה לבקר את רבי יודן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר. אמרו להם ב"ש *משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך *נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה *קטן שאינו צריך לאכו הי"ב בסוכה מעשה *יולדה כלתו של שמאי הזקן ופירת את המעויבה וסבך**

שקדים (שם נא) לב קמי בל"ט ב"ש
 סודה מנון (לקמן ד' יג): בל"ט ב"ש
 וכן לפי מנין האותיות כגון סתם
 גזרות שלשים יום (מור ד' ה')
 מקושר יהיה יה"ש בנימטרי"א שלשים
 האו: שיחת מלאכי הארת שיחת שקדים
 שיחת דקלים: לא ידענא מאי ה"ה":
 משלות טובסון ומשלות שופלים
 גיטור קדמונים לתת לאתלא לאתחתם
 וחולין חוקן כטובסין ובטעושים כגון
 (סנה טט.)
 וב"ז
 עובדין כ:
 (שמונים טז.)
 ימותו טו.

And this is the answer to the confusion recorded in Mishna 28a between the students of Beis Hillel and the students of Beis Shammai. The students of Beis Hillel viewed the dispute only in terms of the size of the sukkah and found a proof in the fact that the Elders of Beis Shammai did not say a word to R' Yochanan ben HaChoranis about the small size of the sukkah which was ראשו ורובו. And Beis Shammai said, a proof from that! But, the elders of Beis Shammai said to him that if you have always eaten without your table inside the sukkah, you have never fulfilled the mitzvah of sukkah.

Restated in other words, since Beis Hillel holds that a sukkah is a דירת עראי, which limits the height of a sukkah in accordance with שבעת ימים to 20 amos, it allows a sukkah as small as ראשו ורובו in regard to length. Therefore, the students of Beis Hillel viewed the dispute between ראשו ורובו ושולחנו and ראשו ורובו in terms of a measurement of length. And therefore, they found a proof that a sukkah is a דירת עראי from the fact that Elders of Beis Shammai did not say anything to R' Yochanan ben HaChoranis regarding the smallness of his sukkah. Beis Shammai then discounted their proof and supported their own opinion that a sukkah is a דירת קבע in pointing out that while the Elders of Beis Shammai did not speak about the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah they strongly objected to his eating without a table. Therefore, the Elders did object to the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah at the same time that they were rebuking him for not eating from his table.

(End.)

standing that the halacha of a minimum size sukkah must be according to Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו.

Therefore, as an alternative to Beis Shammai's opinion the Gemara now suggests that perhaps Rebbe is the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos, and not the Rabbanan. In doing so, the Gemara is stating that if the Rabbanan are teaching Rebbe's Baraisa about houses perhaps they should also follow his opinion regarding sukkahs. Consequently, the Gemara is suggesting to reject Rav Huna's **opinion of קבע**, which is Beis Shammai's requirement of ראשו ורובו ושולחנו and instead adopt Rabbi Zeira's understanding of the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda on 2a and who holds according to Rebbe's minimum size sukkah of 4×4 amos.

What is the practical difference and how do we know Rabbi Zeira held according to Rebbe's opinion in regard to the קבע of a sukkah? Both Rabbi Zeira and Rav Huna hold that the 20 amos height limitation of a sukkah has its source in a 1:5 shade ratio, as the Gemara on 2b states that the two opinions are similar in that they both identify the source of the 20 amos height limitation of a sukkah as originating from this shade ratio. However, in regard to the קבע of a sukkah Rav Huna maintains that a sukkah can be less than 4×4 amos and even as small as ראשו ורובו ושולחנו, like Beis Shammai. Whereas Rabbi Zeira maintains that a person sits in the shade of a sukkah until 20 amos. How is this possible with a 1:5 shade ratio, since a person can see that a sukkah of 2×2 amos can only be as high as 10 amos and one of 3×3 amos can only be as high as 15 amos in height. In truth it is not possible. Rather, a person is able to sit in the shade of the sukkah until 20 amos because Rabbi Zeira holds in accordance with Rebbe's understanding of קבע and maintains that a valid sukkah requires a minimum of 4×4 amos.

<p>אמר רבה אמר קרא למטן ידעו רבינו חננאל סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה פארהי ווי' יהודה פבשירי ותקן בעירובין פבוי שהיא גבוה מעשרים אמה יפנים פ"ט פבוי דקתני תקתא כלאפר פשע ות העבה יריר</p>	<p>אמר רבה אמר קרא למטן ידעו רבינו חננאל סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה פארהי ווי' יהודה פבשירי ותקן בעירובין פבוי שהיא גבוה מעשרים אמה יפנים פ"ט פבוי דקתני תקתא כלאפר פשע ות העבה יריר</p>	<p>מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלמא בה עינא רבי זירא אמר מהבא וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות א"ל אב"י אלא מעתה</p>	<p>אימא בדלורייחא גמי • שיך גמימד תקתא: סוכה דנפשי מילתה • ואין דומין תקנותיהן זו לזו ואריך לשנות הלשון לכל תקנה ותקנה טעון בגבוהה יתעט וכשאינה גבוהה יגביה וקאין לה שלש דפנות יעקה לה ותחתיה מרובה יוסף סכך הלכך פסיק ותני</p>
---	---	--	---

רבי זירא אמר מהבא: "וסוכה תהיה לצל יומם מחורב", עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה, למעלה מעשרים אמה — אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות

What are the logical consequences of the Gemara revealing on 3b that the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel as described on 3a, when the Gemara interprets the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos according to the Rabbanan's perspective?

Until here the reader only understood a דירת עראי in terms of the **height** of a sukkah in accordance with the initial explanation of Rava on 2a. However, the Gemara explained on 3b that the reason it cannot ascribe with certainty the authorship of the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos to Rebbe, is because the Rabbanan could also have authored the Baraisa since they maintain that a sukkah built in an area which is less than 4×4 amos in regards to **the dimensions of length and width** is also considered a דירת עראי.

מסורת
השם

סוכה פרק ראשון סוכה

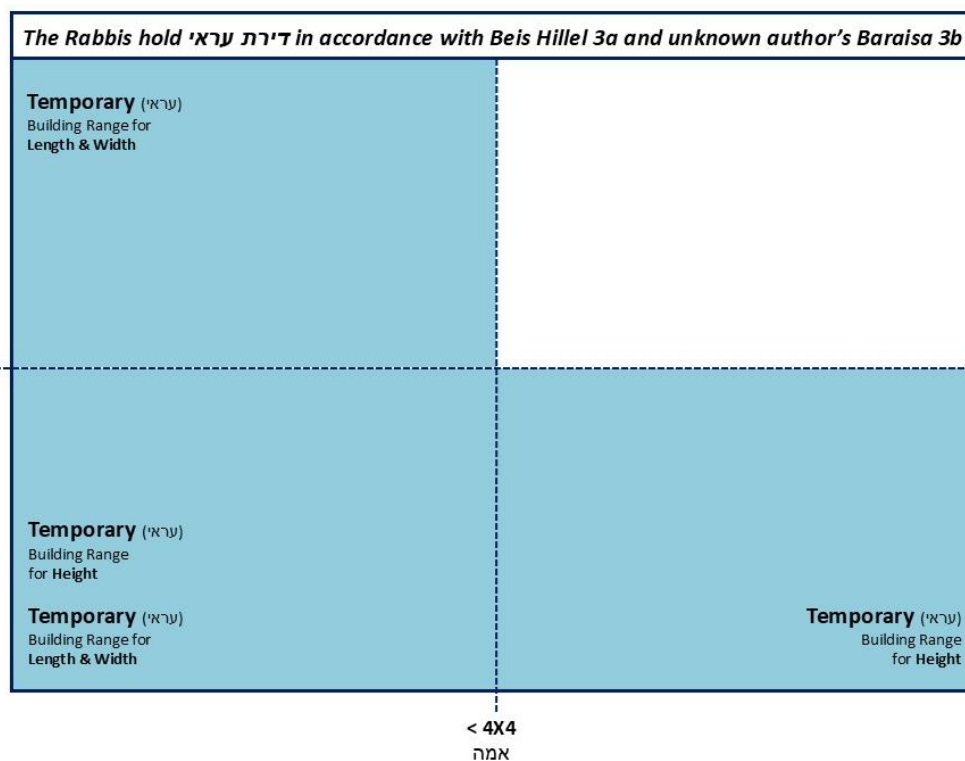
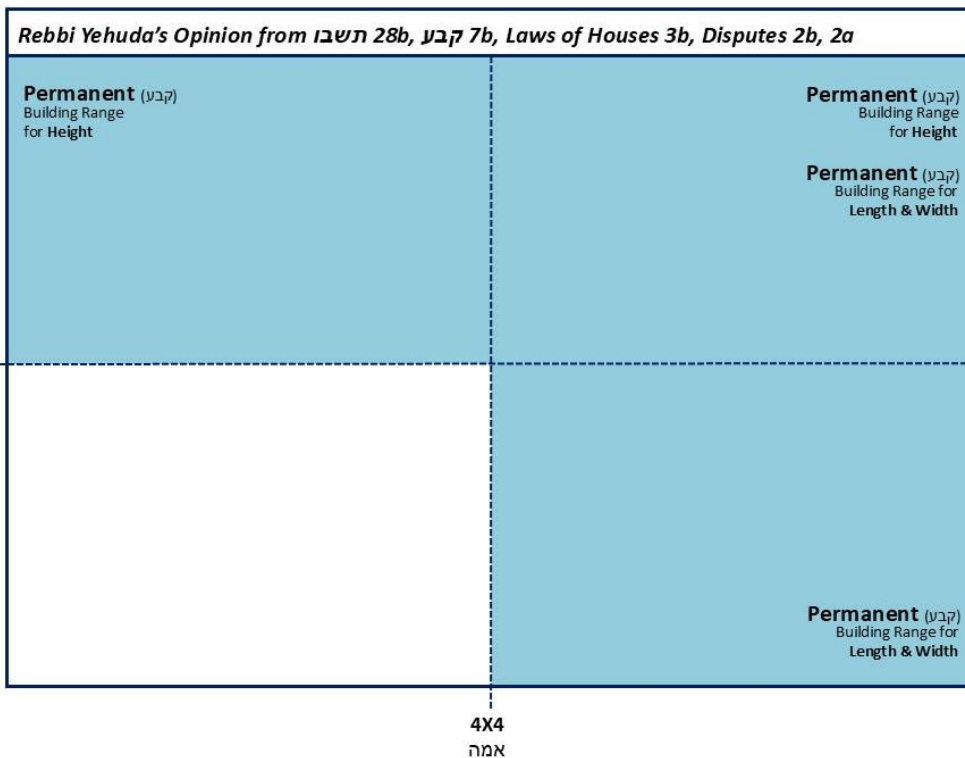
6 עין השטפה
גד בצורה

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות . חומה היא בית מלאי
(מ.) טמנין קרפף לשתי עיירות אם יש לו שבעים אמה ושיריים ולו
שבעים אמה ושיריים עשה קרפף לשהיה לחיות אחת שתי עיירות
המוכרזות זו מזו קמ"א אחת ושליש ויש בחלוצה בית גמלא' אותו בית
בדרך שבעים אמה וד' ספחים לשהיה
נעשה אותו בית כעיבור להן כאלה
עברה שכריסה בולפת ומלטרפה
להיות שהיה כאלה לכן בלחת מהן
שהיה שהיה לו כד' אמות ושמה
אלפים מחולה להן ולא יש בית
פחות מד' אמות אית חשוב לגרפן :
ואין האהין לו השותפין חולקין בו .
קאי' בשמא שאין יטלין להן זה
אח זה לחלק לפי שאין בו כד' לזה
וכד' לזה : לימא רבי היל . דלא
חייב חייב דאיהו חייב אמת . ולא

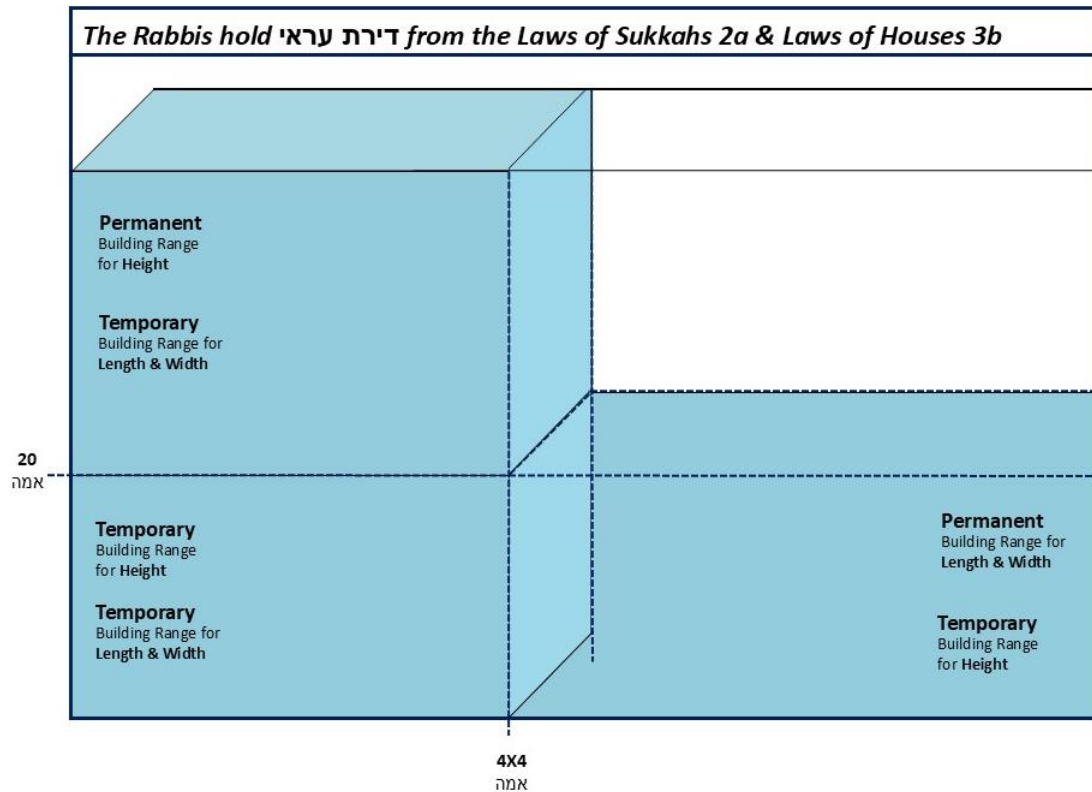
ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות . חומה היא בית מלאי
עבדיהיה לרימ' דלאר' פרק כ"ד מעברין (פירוכין דף מ.)
ושם) טמנין קרפף לו וקרפף לו בלא בית ק' היא וכן לרבנן
אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלאר' קרפף אחד
לשהיה אותו קרפף איתו לריך בית
ואי כשיש יותר ממאה וארבעים
ולחת אמה ושליש אמה בין שתי
עיירות הוא עיבור שני קרפפות
שכפשו חלוקה בית זה לגרפן דבשיש
בו ד' חשיב למעט האויר ולגרפן ואי
לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי
כמאל' דליחה ואין העיירות מתחככות
בין לרב הונא בין לחייא בר רב איכ
מה לו להכיר שתי עיירות הוה ליה
לתימר ואין עושין אותו עיבור לעיר

ד' א' מ"י סוף הלכות
פירוכין סוכה ט'
סוף עין ח' ע"ש א"ח
ט' סוף ג' :
טו ב' מ"י סוף הלכות
ז' סוף ט' ע"ש א"ח
א"ח ט' סוף ט' :
פז ג' מ"י סוף הלכות ט'
סוף ט' ע"ש א"ח
סוף טו סוף ג' :
ד' ד' מ"י סוף הלכות ט'
ח סוף ט' ע"ש א"ח
א"ח ט' סוף ט' :
יח ה' מ"י סוף הלכות ט'
זו סוף ט' ע"ש א"ח
א"ח ט' סוף ט' ג' :
יב ד' מ"י סוף הלכות י'
סוף ט' ע"ש א"ח
סוף ט' ע"ש א"ח :

Therefore, just as Rabbi Yehuda holds that a sukkah is a דירת קבע which can be satisfied by being either higher than 20 amos in height or 4×4 amos or greater in length and width, the Rabbanan hold to the opposite that a sukkah is a דירת עראי which can be satisfied by being either 20 amos or lower in height or less than 4×4 amos in length and width, **regardless of its height**. Therefore, it can be concluded that Rabbi Yehuda and the Rabbanan both agree to the dimensions of קבע and עראי but only disagreed as to whether a sukkah is a דירת קבע or a דירת עראי from the words תשבו ימים and שבעת ימים in the verse שבעת ימים תשבו. And this further reinforces the explanation of the Gemara's statement on 2a, **מיהו סוכה דנפשינ**, that the details for lowering the s'chach (סכך) of a sukkah are numerous therefore one cannot simply state ימעט.

And, the proof that Rabbanan hold that a sukkah is a דירת עראי on the basis of height **or length and width**, is that there is no way that they can maintain the concept of a דירת עראי according to the initial understanding of Rava's opinion on Sukkah 2a and not be refuted by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah which was over 20 amos in height while the Elders were silent. Rather, it should be understood on 2a that Rava was only coming to explain the Mishna's statement regarding the limitation of a sukkah in regard to the dimension of height specifically, but his explanation of a דירת עראי in regards to the dimension of length and width would be different and also in accord with Beis Hillel on 3a.

כ"ו ואסקינא חלמנא צדיכא שרתא פתוקת ראשו ורובו השולטת ואמר ליה ר' אבא פני תא ולא תונו סינה ואקשינן עלה פטאי דדאיתק ב"ש ובי"ה בסוכה קטנה דתנו בסוכה רשמינו בתוך הבית בית שפאי פולסין ובי"ה סבשירין ודייקת סינה ותח ב"ה סבשירין אפ"ל שאינה

דסוכה מעשה גרבי יומא תחורתי שאלה והלט זקני ב"ש וזקני צ"ה לבקרו ומלאויה שיהי יושב רלשו ורובו בסוכה ושולטת בתוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ח"כ היית טוב כל יומך לא קיימת מלאת סוכה כל יומך ומסקינן סתם דהלכה גרבי יומא תחורתי דהאיא פלוגתא בסוכה גדולה דמסקינן דבתרתי פליגי בהאיא הלכה כצ"ה אבל הכא בסוכה

מחוקת ראשו ורובו ושולטתו כשורה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ורביא איך רבי אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה ורביא אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשורה ואילו שולטתו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מרבייתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין ובי"ה מבשירין ואם איתא בשי"א לא יצא ובי"ה

כשתם בתרתי פליגי : פקור מן המזוזה . טלה מפרש טעמא לקמן : חזי נחלג . אלא פודה לשולט ויואל ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע בלא בנין : משורתי המלחמה . מי האיש אשר בנה בית חדש וגו' (דברים כ) : זלזן מערבין צו . דרך בניהם להיות פתוחין לחצר והרבה בתיים פתוחים לחצר אחת וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר

[קטן 11
סדרות 2:
פוסט' פ"ג]

Therefore, it must be concluded that the opinion of Rav Huna in the name Rav, in which the Tanna Kamma disputes Rabbi Yehuda at exactly 4×4 amos, is the opinion of Beis Shammai, as the Gemara 3a states: איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תווי מ"נה. This is because beyond 4×4 amos and over 20 amos in height is a completely permanent dimension where the Rabbanan could not hold that a sukkah is a דירת עראי in either height or length and width in accordance with Beis Hillel. And, since Rav Huna's opinion also allows a sukkah to be less than 20 amos in height and as small as ראשו ורובו, it is in a completely temporary dimension in regard to the dimensions of height and length and width, which Rebbe and Rabbi Yehuda dispute. Therefore, Rav Huna's dictum in the name of Rav is transmitting Beis Shammai's understanding of the 20 amos height limitation of a sukkah in accordance with צל and that the קבע of a sukkah requires one's table.

Furthermore, the Gemara taught us to understand the proper questions to ask and how to extrapolate a more complete understanding of the Gemara. Given Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah on 2b, and the understanding that the Rabbanan hold in accordance with the opinion of Beis Hillel, that a sukkah is a דירת עראי on the basis of either height or length and width (meaning that a sukkah can only be above 20 amos in height when it is built less than 4×4 amos in length), the reader should ask: "Is it the way of a queen to dwell in a small sukkah?" The Gemara has already taught us the answer: אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. Therefore, as opposed to Beis Shammai who disputes Rabbi Yehuda and maintains that her sons were sitting in the large sukkah which was over 20 amos high, the Rabbanan hold to the opposite according to Beis Hillel that a sukkah is a דירת עראי and maintain that Queen Helene was sitting in the small sukkah of less than 4×4 amos for privacy and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos in height.

Furthermore, the opinion of Rav Huna in name the of Rav (which represents Beis Shammai's opinion), the opinion of the Rabbanan (which represents the opinion of Beis Hillel), and the opinion of Rabbi Zeira (which represents the opinion of Rebbe), all argue with Rabbi Yehuda from different points of the dispute. And a רמז that the Gemara would come to prove that there were multiple opinions of dispute after having properly defined a דירת עראי and דירת קבע, is that the Gemara on 3a stated: רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הווי יתבי. It should have stated בסוכה גדולה to reflect Rav Huna's dictum in the name of Rav. However, since Beis Shammai, Beis Hillel, and Rebbe's opinions all argued with Rabbi Yehuda the Gemara states בסוכה מעליא to accommodate all of the disputes.

Therefore, in conclusion since Queen Helene's sukkah's walls did not reach the s'chach and the Elders did not say a word to her, it disproves R' Yoshiyah's dictum in the name of Rav which is in accord with Rabbah who states למען ידעו is the source for the 20 amos height limitation of a sukkah. In addition, since Rav Chanan bar Rabbah's dictum in the

name of Rav is based on למען ידעו being correct, his calculation for a required shade ratio on the basis of the principle of תפשת מרובה לא תפשת מועט תפשת is also refuted.

However, according to Rebbi Zeira who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Rebbi's opinion, he held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her. While Rebbi Yehuda maintained that her sons sitting in her private sukkah which was exactly 4×4 amos while over 20 amos in height.

But regarding Rav Huna in name the of Rav, who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Beis Shammai's opinion, the Gemara states that the Rabbanan held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos. While Rebbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the small sukkah which was 4×4 amos or less while above 20 amos in height.

Finally, according to the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance Beis Hillel, they held that Queen Helene was sitting inside a small sukkah of less than 4×4 amos which was higher than 20 amos in height and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her. And according to them, Rebbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the large sukkah which was 4×4 amos or greater while above 20 amos in height.

(End.)

A Preemptive Reply

How should we understand the solution offered by the תוספות רי"ד and ריטבא who conceptualize Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?

The problem that the תוספות רי"ד and the ריטב"א are seeking to address is that a preliminary reading of Rava on 2a (that a sukkah above 20 amos is invalid) is defeated by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah, which was גבוהה מעשרים אמה and went unobjected to by the Elders. Therefore, to harmonize Rabbi Yehuda's Baraisa with the Mishna that sustains the Rabbanan's position as the Tanna Kamma in opposition to Rabbi Yehuda, a fact was inferred from outside the Gemara's words. The תוספות רי"ד and the ריטב"א propose that Queen Helene's sukkah must have contained two rooms of differing heights — one above twenty amos and one below — and that the sons were sitting in the lower room. This lower sukkah is a fact not mentioned in the Baraisa or Gemara elsewhere. It was a necessary inference because no other solution was available to prevent the refutation of our understanding of Rava by Rabbi Yehuda's Baraisa.

However, in accordance with the methods stated at the beginning of this work, the Talmud's own language is preferred over an inference not present in the Baraisa. The broader context and subsequent discussions of the Gemara portray a more nuanced understanding of the dispute between Rabbi Yehuda and Rava – between קבע and עראי. This is understood when the Gemara develops a series of deductions that reveal that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, not just the dimension of height. The Gemara establishes this in several crucial steps.

First, it utilized on 3a Rabbi Yehuda's dispute with Rav Huna's 1:5 shade ratio in Queen Helene's sukkah as context to define the functional difference between Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע and Beis Hillel's opinion that a sukkah is a דירת עראי. This is effective because if Rav Huna's opinion allows a sukkah to be higher than 20 amos in height when beyond 4×4 amos in length, the Rabbanan can no longer pasken that the minimum size sukkah is ראשו ורובו in accordance with Beis Hillel who holds that a sukkah is a דירת עראי. This is because Beis Hillel's understanding that a sukkah is a דירת עראי is concerned with the dimension of height as it relates to the s'chach of a sukkah, which consequently enables a sukkah as small as ראשו ורובו in length because he does not require the קבע of a table. Whereas Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע, which requires a table inside the sukkah, establishes the minimum length and width of a sukkah as ראשו ורובו ושולחנו. Therefore, they argue in a small sukkah over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or a דירת קבע. And this is the meaning of Rav Shmuel bar Yitzchak's extrapolation when he states: הלכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.

However, the Gemara's deductive reasoning in this context also serves a secondary purpose to effectively connect Beis Hillel and Rava's opinions that a sukkah is a דירת עראי. This is accomplished because Rav Huna's opinion, that a sukkah can be higher than 20 amos in height when beyond 4x4 amos in length, invalidates their common understanding of a דירת עראי. Through this mechanism the Gemara shows that Rava's opinion is derived from Beis Hillel's.

Next, the Gemara continues on 3a with proving that Beis Shammai and Beis Hillel are not arguing in a sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, as Rav Nachman bar Yitzchak challenges. The proof that the Gemara rejected Rav Nachman bar Yitzchak's challenge, is that after stating the Baraisa on 3a: רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות, the Gemara concludes with the statement: ואילו שולחנו לא קתני. Meaning, that since the Gemara finds Beis Hillel arguing over the minimum size sukkah of רובו ראשו with Rebbe who holds that the minimum size sukkah is 4x4 amos, and it is clearly not over the manner in which one eats from a table, the Gemara deduces that Beis Hillel does in fact maintain that the minimum size sukkah originates from a דאורייתא requirement that a sukkah is a דירת עראי.

In the process the Gemara further defined Beis Hillel's concept of a דירת עראי as one that includes more than just the dimension of height. Beis Hillel's concept of a דירת עראי is understood to also include the dimension of length and width when he argues with Rebbe over the minimum length and width of a sukkah. This is clearly seen on 3a when the Gemara states: ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות וחכ"א אפילו כשרה ואינו מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה

<p>והלכנסו ומייתי רחוקי מהאיא מלמלא דסוכה ומעשה ברבוי יומן החורגי שמה והלכו וקני ב"ש וקני ב"ה לבקרו ומלאוהו שיהי יוסב ראשו ורובו כסוכה ושולחנו בתוך הבית אמרו לו וקני ב"ש איכ היית טוב כל יומך לא קיימת מלות סוכה כל יומך ומסקינן הוה דהלכה כרבי יומן החורגי והאיא פלוגתא בסוכה גדולה כדמסקין דכרתו פליגי בהאיא הלכה כב"ה אכל הלא בסוכה קטנה וכחא הלכה כב"ש מיהו</p>	<p>מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ורביא אידך רבי אומר *כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה ורביא אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה ומתניתין נמי דיקא מרקינן ב"ש פוסלין וב"ה מבשרין ואם איחא בשיא לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא משיא מי</p>	<p>מהדרי: אלא לא גרסינן והכי גרסינן לשלם כתיבי פליגי: פסור מן המזוזה - סלה מפרש טעמא לקמן: ואיט נהלג - אלא פודה לעולם ויולא ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע בלא בנין: משרוכי התלמחה - מי האש אשר בנה בית חדש וגו' (דנריט ט ז): ואין מערבין טו - דרך בתיים להיות פתוחין לחצר והדנה בחום פתוחים לחצר אחת וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר בשות לטון והבתיים כל אחד מיוחד ויולא ויולא ויולא ויולא</p>
--	---	---

Finally, the Gemara associates the Rabbanan's opinion with Beis Hillel and Rava's opinion using the Baraisa on 3b regarding the laws of houses when it states that the Rabbanan could also have authored the Baraisa because they can build a sukkah at less than Rebbe's 4x4 amos. This is because they maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis

Hillel on 3a and by extension Rava on 2a. Therefore, Beis Hillel and Rabbanan hold that a sukkah can also acquire the quality of עראי by being built at less than 4×4 amos in length and width as opposed to having to be built at 20 amos or less in height.

בר רב דאמר קרפף אחד המובדלת זו מזו קמ"א אמות ושליש ויש באלה בית גמולא איתו בית כותף שבעים אמה וד' שפחים לשתיסן נעשה איתו בית כתיבד לן כלשה עובדה שקריסה בולטת ומגמרפת להיות שתייה סלחא ללן בלחא מהן שיהו שתיסן לו כד' אמות ומטנה אלפס מטנה לן ואס יש בית פתח מד' אמות איט תשוב ללרפן : ואין האתן לו השתפין מולקין בו . קס"ד השפח אשין יטולין לטף אז

אין עושין אורו עיבור בין שתי עיירות ואין דאזרין והשותפין דולקין בו לימא רבי היא ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן *התם אלא לענין סוכה דדירת עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע דנא אפי' רבנן מדודי דאי אית בית ד' אמות על ד' אמות דיירי ביה אינשו ואי לא לא דיירי ביה

אליבא דרב' הו"א דבגמרא ולחייא לשתיהן איתו קרפף איט לרדך בית ולי כשיש יותר ממאה ורבעים וחמה אמה ושליש אמה בין שתי עיירות והוא שיפור שני קרפפות שפסוקי מלמדך בית זה ללרפן דכשיש בו ד' חשיב למטע האזיר וללרפן ואי בית ארבע אמות לא חשיב והוי כמאן דליהא ואין העיירות מתהברות בין לרב הו"א בין לחייא בר רב איכ

גור ב עיי' גס הלכה ז' סג' גס שריש' א"ח ס"י שפ' א"ח : פון נ עיי' גס הלכה טו סג' גס שריש' א"ח סימן שסו סעיף ג' : ד' עיי' גס ס"ד הל' ה סג' גס שריש' א"ח ס"י שפ' א"ח : יז' ה עיי' גס ס"ד הל' טו סג' גס שריש' א"ח ס"י שפ' א"ח :

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that the Gemara on 3b states: עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה — דדירת עראי היא. But prior to this point, where does the Gemara speak about a sukkah being a דירת עראי, except that it must be on 3a where Beis Hillel argues with Beis Shammai over a דאורייתא involving the dimension of height in the case of Queen Helene's sukkah and where Beis Hillel argues with Rebbe over the dimension of length and width. And this was the thrust of what Rabbi Abba said to Rav Shmuel bar Yitzchak on 3a when he stated: כבית שמאי, כמאן,?! But we pasken like Beis Hillel!

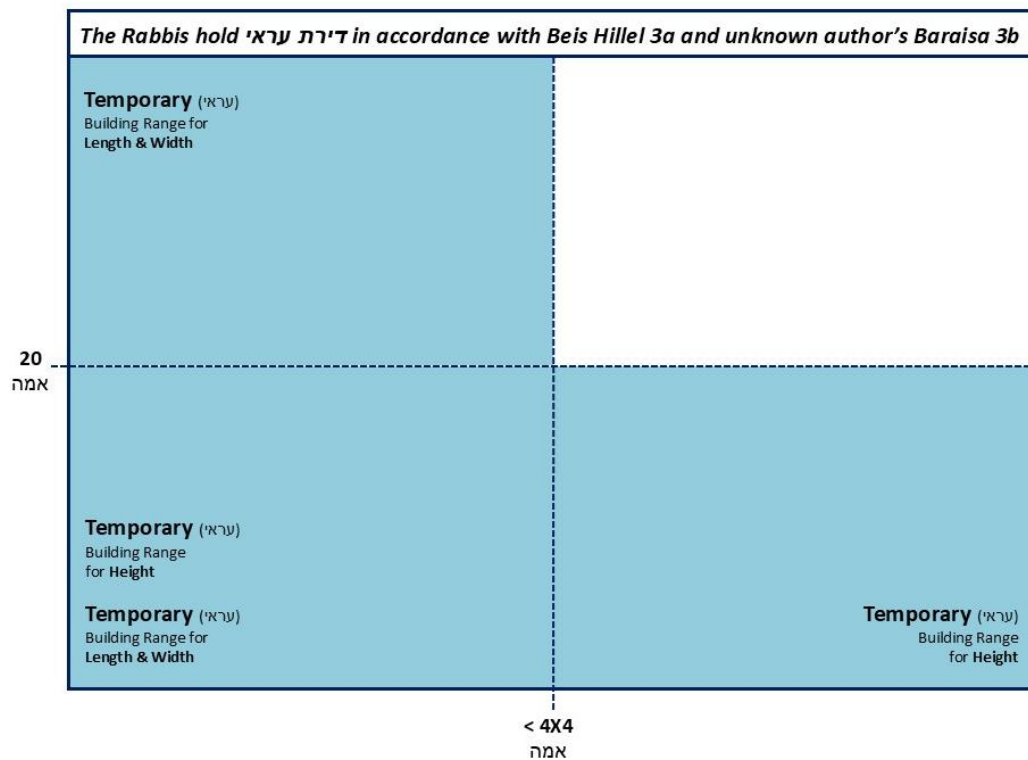
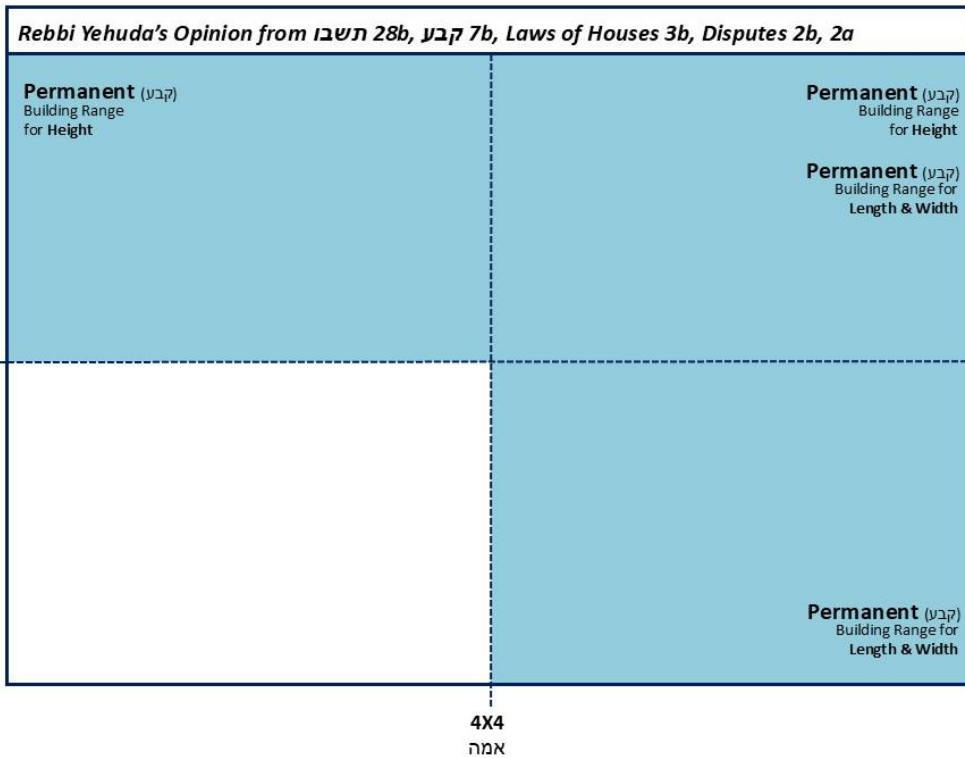
ואפ"ה לא אמרי לה דבר *אמר רב שמואל בר יצחק *הלכה צריכה שתהא מחוקת ראש ורובו ושולדנו א"ל רבי אבא כמאן כביש א"ל אלא כמאן איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תוון מינה מתקוף לה רב נחמן בר יצחק

רחשו ורובו אמריין נקמן דליט אלא ו' שפחים ולי אסג' לשבעה צנים בשבעה שפחים : כביש - דלי כביה לא בניי שולחו דולקין כפרק הישן (דף סג') : ויצחק מני גרסינן ויצחק נמי דולקין בגזולה פליגי והוא יושב על הפתח מתחזק וראשו מושכב לתוכה וצוואתו ליטוי וכו' דר' ז' : הלכות

פרק אל' דברים (דף נ"ג) כשי"א מכבדוין [אח] הבית והא"ח טעלוי' לידים ואמריין בגמ' בטליה פירקין הלכה כביה בר מוקד עוד התם בסוף פירקא גבי מי שאלל *שתיה ולא בירך *דמייהי בגמרא שובדא דרבה בר בר חנה דאשכח יונה דדיבא יחד תלמיד

יא ה עיי' ס"ד הל' טו סג' גס שריש' א"ח : יב' ה עיי' ס"ד הל' טו סג' גס שריש' א"ח : יג' ה עיי' ס"ד הל' טו סג' גס שריש' א"ח : יד' ה עיי' ס"ד הל' טו סג' גס שריש' א"ח :

Therefore, just as Rabbi Yehuda holds that a sukkah is a דירת קבע which can be satisfied by being either higher than 20 amos in height or 4×4 amos or greater in length and width, the Rabbanan hold to the opposite that a sukkah is a דירת עראי which can be satisfied by being either 20 amos or lower in height or less than 4×4 amos in length and width, **regardless of its height**. Therefore, it can be concluded that Rabbi Yehuda and the Rabbanan both agree to the dimensions of קבע and עראי but only disagreed as to whether a sukkah is a דירת קבע or a דירת עראי from the words תשבו and שבעת ימים in the verse בסוכות תשבו שבעת ימים.

And we see that Rebbi does not invalidate a sukkah of 4×4 amos or greater merely because it falls below twenty amos in height — he treats it as a דירת קבע on the dimension of length and width — while the Rabbanan accept the same sukkah as a דירת עראי on the dimension of height. Likewise, the same operation applies to the opposite corner.

In conclusion, after the Gemara establishes that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, the reader can understand both the deeper nature of the dispute and how the Rabbanan, Beis Hillel, and by extension Rava, avoid refutation by Rebbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah. The queen sat in her private sukkah of less than 4×4 amos which was over 20 amos high, with her sons beside her. And since the sukkah is a דירת עראי by the dimension of length and width it is valid for the Rabbanan even though it exceeds twenty amos in height. This resolution does not require the inference of a second lower sukkah proposed by the תוספות רי"ד and the ריטב"א; the Talmud's own language carries it without altering the understanding of the Baraisa.

(End.)

If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?

Analyzing this Gemara in context of Beis Hillel's opinion that was just explained in the previous section of the Gemara, when does such a case like this ever occur? This is a case in which the sukkah was built 4x4 amos or larger and over 20 amos in height, making it a דירת קבע. Therefore, the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel, state that if one came **to reduce its height, as opposed to its length**, it must be done with the right materials and intentions. The purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the floor of a sukkah when such a case occurs.

<p>האגר לנירוף סבתים הוא נהיה טולס כדרים בבית אחד הלכך בעיני בית הראוי לדירה ושינוף המבני איט אלא לגרף האגרות והארות לאו דירה מינה והלכך לא בעי דירה אלא באוירא של חצר דיו ובמקום משהמר ויהיו כל האגרות טלן כאלו תשמען להיות אחד: מי</p>	<p>מילי בית דלמדו קאו יהבינא ליה חצר האי דלמיסטר קאי לא יהבינן ליה חצר: היתה גבוהה מעשרים אמה ובא למעטה בכרים ובסותר לא היו מיעוט ואע"ג</p>	<p>שקו עיירות דהוא הדין עיר וביט אלא אגב דנקט ר"מ עיר נקטו רבנן שקו עיירות דהא לחייל בר רב דאגור קרפף אחד לשתייה על כרחך לא נקטו רבנן שהי עיירות דווקא דהוא הדין עיר וביט דע"י בורגנין האוכלים בתוך שבטים אמה וקרי"ס הולך כדמוכח פתיק עשין</p>
--	---	--

(End.)

If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי permit a sukkah to be built above 20 amos, why does the Gemara state on 4a that a sukkah whose s'chach provides shade from above 20 amos is invalid?

This is also a case in which the sukkah is 4x4 amos or larger. Therefore, if the portion of the s'chach that produces enough shade is above 20 amos in height, the sukkah cannot be considered a דירת עראי. Therefore, the purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the ceiling of a sukkah when such a case occurs.

סוכה
חשי

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה
חשי

ואע"ג דבטלינה בעלה דעתו אלל כל אדם - לא דמי לרעקי דפי' חטון (שירובין דף סט.) דאיכא למחן דאמר דאפילו ארעקי מבטל ארעיס: **בית** שמיילאה חבן או לרצוח וביטול בעל - קך היא הארעיסא בכלל הספרים כאן ובפרק חטון (דף סט:) דמייתי לה אמתיותן דהרין שבין שמי חירות מלא קק או חבן מערבין שנים ואין מערבין אחד מלא עשר או מלא שנים והיא מנסה במסכת אהלג פטיו ולא כהב סס חבן אלל עשה ולו לרצוח ומאוס דמייתי לה האל ובשירובין אהבן עשו להגיה הספרים חבן במקום עשר ולא גרטיק מוי פמסכת אהלג וביטול בעל אלל עומאה בוקעת ועולה עומאה בוקעת ויורדת והיא היא דהא כהא פליא אלל שדרך הגיס לקרן מקטיות של סוד טהרות כשמיילא ואין [לומר] דקך דמייתי [האל] כרייתא היא דאין לו להביא מן הכרייתא כיון שיטל להביא מן המסכה וזה לשון המסנה בים שמיילאה עשר או לרצוח וביטול וכן כרי של הנואה וגל של לרצוח אפי' בעל של עבן אפילו עומאה בדר הכלים עומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת פי' לפי סהס מטטלים והא דקאמר חבן ואין עמיד לפטו ועשר סהס מתולקת רבי יוסי ורבען אפי' דבמתניתין דהלגות לא איירי רבען מוידו בחבן מליס הוא יודע ליה כיון דבעשר ולרצוח מלרבי רבען שיטול כ"ס בחבן וכן פרק חטון (סס טט.) קאמר מחן חגא אהלג רבי יוסי היא ופריך א' רבי יוסי איפכא שמיני ליה ביו

ואפי' דבטלינה - לכל שבעה בעלה דעתו אלל כל אדם ואין ביטול: חבן וביטול - בפיו לכשעה: חבן ואין עמיד לפטו - ולא ימקד לפטו כל ימי החג ויחיה לא בעטל ממש בפיו: או עשר - נחן ו סהס ואין ידוע אם עמיד לפטו אם לאו: מתולקת ר' יוסי כ' - וכן עפר ואין עמיד לפטו יס ב' מתולקת דביטול לר' יוסי מהסתמא ואפי' לא בעטל בפיו ולרבען לא בעטל והא דנקט עפר סהס מאוס כחו דר' יוסי דאפי' סהס דלא ידיע או עמיד לפטו או לא אמר דביטול אבל חבן ראי לכהנה ולהסקה או לביטול הלך סתמיה לא בעטל אפילו לרבי יוסי: הכי גרטיק בית שמיילאה חבן או לרצוח וביטול - ולענין אהלג חבן ועומאה שיש לה אהל חלל עשה איה בוקעת למעלה מן הגג אבל עומאה רשעה שאין לה חלל עשה הימנה לגג שכנגדה עד לקיע עמא בוקעת ועולה וכן הלכה למטה מסתי והלך בית שיש בו מח או בית מן המז ומילאוהו חבן או לרצוח וביטול היין רשעה ובוקעת אבל לא ביטול הי מחון דפנייה ויס לה חלל: חבן ואין עמיד לפטו הרי הוא כסכה עפר וביטול - ופליג בין אהבן בין לרצוח דלרצוח הינו עפר וקאמר חיק דלרין ביטול ואיל ר' יוסי חבן אם ידוע שאין עמיד לפטו הרי הוא בעל מחליו ולרצוח אפי' סתמא דלא ידיע אי עמיד לפטו או לא מהסתמא בעל אלל איכ ידוע דעמיד לפטו והיא היא סהס חבן ולא בעטל אלמא חבן וביטול עפר וביטול טלה מוידו דביטול חבן סהס ועפר ועמיד לפטו דביו עומאה

הוציא חבן

הוציא חבן

(End.)

If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?

Mishna 9b states: סוכה על גבי סוכה העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה אומר אם אין דיוורין – בעליונה התחתונה כשרה one is invalid. Rabbi Yehuda says: If there are no tenants in the upper one, the lower one is valid.

<p>סוכה השנים</p>	<h3>סוכה פרק ראשון סוכה</h3>	<p>18 עין משפט נר מצוה</p>
<p>מתני' כאלו עשאה בתוך הבית . ופסולה כדמיא בכרייהא בגמ' : התחתונה פסולה . דשני סכין יס לה וקרא פסול סוכה תחת סוכה כדלקמן : אם אין דיוורין . בגמרא מפירש לה : גמ' למה לי להמי כאלו עשאה בתוך הבית . מהאזא קרא דנפקא לן תוך הבית נפקא תורה אור לן תחת האילן ולמה לי להמיסלי האז</p>	<p>הא קא ממדק סכך פסול כהדי סכך כגז . לפי שהאילן מחובר ובענין דבר הלש דומיא דפסולת גזין ויקב ולא הסוכה שחת האילן מאוכסכת כדאי קללה מרובה מתחתה לאז מיסתבר שהפסולת מאוס ירחף סכך פסול כיון דכי שקלא ליה לפסול אחתי ללה מרובה אלא כשאין ללה מרובה אלא מהמת הפסול איירי והא דלא משני כגון דבלאו פסול ללה מרובה מאוס דאיכ מוז למימרא דהשתא נמי דמשני בשחבתן קא פריך מוז למימרא וחדע דגבי מקרה סוכה בשפורין או בחלוכות האטת מכשירין לקמן (דף טו) כגיש ריזח ביניהן כמותו ופ"ג דלא מהגי כה</p>	<p>גמ' א בג מ"י פ"ט מלכות סוכה סוכה י סג עשין פג ע"ד ז"ט א"ח ט"י ח"ט ספ"ג :</p> <p>ס ד"ח מ"י ט"ז ס"ה כ"כ סג ט"ז מ"ט"ז א"ח ט"י מ"ה ספ"ג :</p> <p>רבינו הגנאל לשמה : בתנ"י הושיע המורה נבוכים</p>

A thoughtful reader will object that the Gemara's discussion on 10a undermines the dimensional understanding of קבע and עראי developed throughout this d'var Torah. This is because it seems that the Gemara identifies the practical difference between Rabbi Yehuda and the Tanna Kamma as the case of הדחק על ידי הקבל — whether the lower sukkah's s'chach can barely support the bedding of the upper. Read at face value, this looks like a test of structural sturdiness, and a materially-based reading of קבע and עראי at this point would unravel a dimensional based position.

The masechet has, however, already foreclosed that reading. On 2a, Rava rules out material strength as the determinant of דירת קבע or דירת עראי when Abaye challenges him with **הכי קאמינא לך עד כ' אמה דאדם עושה דירתו** to which Rava replies: מעתה עשה מחיצות של ברזל דירת עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק, למעלה מכל אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע **כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק**. And this was fully addressed previously above. Any alternative would have to read against the plain meaning of Rava's words. This is why the Meiri's two-pronged קבע offers the cleanest resolution.

With this in mind, the Gemara's analysis on 10a unfolds through a sequence of challenges and responses, each building on the information gained from the prior exchange. Following the sequence is essential to understanding what the יכולה לקבל test is actually

doing. The question at hand extends from Rabbi Yermiyahu's Baraisa about composite s'chach configurations. The Gemara focuses in on the obvious unanswered question at this stage. Regarding Rabbi Yermiyahu's first example that results in two valid s'chachs, how much vertical separation between the upper and lower s'chach is required before the upper invalidates the lower as a sukkah above a sukkah? Rav Huna answers one tefach and Rav Chisda answers four tefachim. For them, the top layer of s'chach with these small gaps forms temporary shelters that suffices to disqualify the lower sukkah, 10b.

However, since Shmuel does not ascribe to the concept that a temporary shelter nullifies a fixed shelter 10b, he introduces a different principle of כהכשרה כך פסולה — as the sukkah's validation so is its invalidation. For Shmuel, Rabbi Yermiyahu's top layer of s'chach must be ten tefachim high to qualify as a fully kosher sukkah fit for the mitzvah in order to invalidate the lower sukkah.

The Gemara then tests Shmuel's principle of כהכשרה כך פסולה verses Rav Huna and Rav Chisda by tying back and mapping these three opinions onto the Tannaitic dispute with Rabbi Yehuda in the Mishna on 9b. Therefore, if Rabbi Yehuda shares Shmuel's principle of כהכשרה כך פסולה and the Tanna Kamma's dispute with Rabbi Yehuda is over ten tefachim, then when the top sukkah is less than ten tefachim the Tanna Kamma by implication would maintain that the lower sukkah is invalid when the top sukkah is not fit for tenancy (i.e. lower than ten tefachim high) because they must be holding similarly to either Rav Huna or Rav Chisda, not Shmuel.

The Gemara then brings in Rav Dimi from the West with an alternative understanding of the dispute which maintains that the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda both subscribe to the principle of כהכשרה כך פסולה, like Shmuel. The operative test of validity, however, is whether the lower sukkah's s'chach can barely support the bedding of the upper sukkah, not about the dimensional threshold of ten tefachim.

<p>למרגלותיו עמד ופרס עליו סדין : ע</p> <p>בעליונה התחתונה כשרה מאי אין דיורין אלימא דיורין ממש אמר דיורין קא גרמי אלא לאו מאי אין דיורין כל שאינה ראויה לדירה והכי דמי ולא גבה עשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה ראויה לדירה פסולה כי אתא רב דימי אמר במערבא 'אם אין התחתונה יכולה לקבל ברים ובסתות של עליונה התחתונה כשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה ראויה לקבל פסולה איכא בנייהו דיכולה לקבל על ידי הדרג; מותני' יפרס עליה סדין מפני הרמה או תרתיה מפני הגשם או שפרס ע"ג הקטוף פסולה אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה :</p>	<p>תחתונה משום סוכה תחת סוכה : ה"ד דתחתונה פסולה . משום סוכה תחת סוכה : וקיימא עליונה בתוך כ'. לנגה של תחתונה הוא קרקעיתה דעליונה : פשיטא . דכי חד מנייהו תחתה תרובה לאו סוכה תחת סוכה : היא ומאי אשמעינן רבי ירמיה : תחתונה כשרה ועליונה פסולה אילטריכא ליה . כדקיימא עליונה בתוך כ' : מ"ד כגור . למיפסל</p>
---	---

This is where a reader needs to reinforce their belief that the author of the Mishna carefully chose every word and set each letter as if it was a precious jewel. Notice the plural language of the Mishna: "if there are no tenants in the upper one." The Mishna and Gemara's use of the plural דיוורין, and Rav Dimi's plural bedding test invoking כררים וכסתות, is purposeful for both the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda. Their dispute in Mishna 9b continues the dispute of the previous Mishna on 9a between Beis Shammai and Beis Hillel over whether a sukkah needs to be built with the mitzvah in mind. For the Tanna Kamma who aligns with Beis Hillel and does not require intent, if the upper sukkah barely supports two tenants, then by the same structural fact it firmly supports one person, making the upper sukkah valid according to כהכשרה כך פסולה.

For Rabbi Yehuda, a person's intent is required when building a sukkah, and this places him in the same school as Beis Shammai and Rabbi Eliezer. On 9a the Gemara aligns Beis Shammai with Rabbi Eliezer on the basis of Rabbi Eliezer's strict reading of תעשה לך שבעת ימים — from which Rabbi Eliezer derives that a sukkah cannot be made on Chol HaMoed because it must be made specifically for the chag. Rabbi Yehuda reads the same verse with the same strict posture at Gemara 23a. Same verse, same school, same intent-driven derashah. Rabbi Yehuda's intent requirement in the case of a sukkah above a sukkah therefore follows directly.

Given this, the plural דיוורין functions for Rabbi Yehuda as evidence of intent from the physical structure when there are no tenants present. He applies the principle of רוב מנהגן — that a person builds his sukkah for Yom Tov to accommodate a minimum household, namely a husband and his wife (27b, תשבו כעין תדורו). An empty structure that would barely support two is therefore physically inconsistent with proper intent for the sake of the mitzvah, and Rabbi Yehuda disqualifies the upper space as not built for the mitzvah on the basis of כהכשרה כך פסולה.

However, when even one tenant is present in the upper sukkah and the sukkah can only support one person firmly, Rabbi Yehuda agrees with the Tanna Kamma and the need for a proxy to determine intent from the physical structure drops because the tenant's actual use of the structure is direct evidence of intent. The plural threshold of the test applies only when no tenant is present, which is precisely why the Mishna phrases Rabbi Yehuda's distinctive ruling as אם אין דיוורין, meaning if the empty structure is **not fit for tenancy (for two people)** we assume there was no intent in building that space to serve as a sukkah for Yom Tov. And this aligns with the Gemara's statement that it's not the tenants that cause the sukkah to be valid or not, it is intent. The Tanna Kamma argues with Rabbi Yehuda over whether a sukkah needs to be built with intent for the Yom Tov along the same line of Beis Shammai and Beis Hillel opinions in the previous Mishna on 9a.

(End.)

If the Elders who visited Queen Helene permit a sukkah to be above 20 amos when less than 4x4 amos in length, why does the Tanna Kamma of the Mishna 2a state categorically that a sukkah above 20 amos is invalid?

The answer is clearly stated at the beginning of the Gemara on 2a: מיהו סוכה דנפישו מילתה: פסיק ותני פסולה — פסיק ותני פסולה. The details for lowering the s'chach of a sukkah are numerous therefore they gave a clear cut פסיק halacha. The Mishna's statement is the practical halacha of the Rabbanan despite the actual dimensions and understanding of a דירת עראי according to Beis Hillel or the Elders. The Mishna chose to give a clear cut פסיק for simplicity and to forgo the details regarding the exception of a narrow sukkah of less than 4x4 amos which is higher than 20 amos.

(פשט)